

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU
OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KOMENDA GŁÓWNA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

REGULAMIN

TRADYCYJNYCH MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW POŻARNICZYCH

6 wydanie 2002 r.

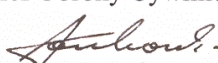
Wydany dla „Straży Pożarnych”, „Młodzieżowych Straży Pożarnych” i „Międzynarodowych Zawodów Straży Pożarnych” uchwalony przez Zgromadzenie Delegatów CTIF w dniu **18 września 2002 r.**

Przyjmujemy do stosowania
w Państwowej Straży Pożarnej i Ochotniczych Strażach Pożarnych

Prezes
Zarządu Głównego
Związku OSP RP

Waldemar Pawlak

Komendant Główny
Państwowej Straży Pożarnej
Szef Obrony Cywilnej Kraju

gen. brygadier Teofil Jankowski

Warszawa, dnia 19 marca 2004 r.

REGULAMIN

TRADYCYJNYCH MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW POŻARNICZYCH

6 wydanie 2002

Wydany dla straży pożarnych, młodzieżowych straży pożarnych i międzynarodowych zawodów straży pożarnych uchwalone przez Zgromadzenie Delegatów CTIF w dniu **18 września 2002 r.**

1 TRADYCYJNE MIĘDZYNARODOWE ZAWODY STRAŻY POŻARNYCH

Celem przeprowadzenia międzynarodowych zawodów straży pożarnych jest podniesienie poziomu wyszkolenia straży pożarnych krajów członkowskich CTIF. Celem nadrzędnym jednak jest pogłębienie przyjacielskich kontaktów między strażami pożarnymi. Wszyscy zawodnicy, również rezerwowi, sędziowie i organizatorzy uczestniczący w międzynarodowych zawodach straży pożarnych CTIF otrzymują odznakę zawodów straży pożarnych nadaną z okazji każdego zawodów.

1.1 Wygląd i sposób noszenia odznaki międzynarodowych zawodów straży pożarnych.

Odznakę międzynarodowych zawodów straży pożarnych przyznaje prezydent CTIF. Może być wykonana jako odznaka do wpinania albo zapinania. Odznaka zawodników posiada następujące trzy cechy:

- skrót CTIF,
- miejsce rozgrywania zawodów,
- rok przeprowadzenia zawodów.

Odznakę międzynarodowych zawodów straży pożarnych należy nosić zgodnie z regulaminem danego kraju.

1.2 Grupy klasyfikacyjne

Drużyny zawodników dzieli się na 3 grupy klasyfikacyjne:

- grupa klasyfikacyjna „Ochotnicze straże pożarne”,
- grupa klasyfikacyjna „Zawodowe straże pożarne”,
- grupa klasyfikacyjna „Drużyny kobiece” .

1.3 Klasy zawodników

Tradycyjne międzynarodowe zawody straży pożarnych przeprowadza się w dwóch klasach:

- Klasa A bez zaliczenia punktów za wiek,
- Klasa B z zaliczeniem punktów za wiek.

Drużyny w klasie B mogą wystąpić, kiedy każdy z członków drużyny z rezerwowym łącznie liczy przynajmniej 30 lat. Decydującym warunkiem do obliczenia punktów z oceną za wiek jest rok urodzenia zawodnika. Należy zwrócić uwagę, że maksymalny wiek zawodnika do naliczania punktów to 65 lat. Zawodnikom, którzy przekroczyli ten wiek, zaliczony zostanie wiek maksymalny – tj. 65 lat. (więcej informacji w punkcie 9.1.2).

1.4 Stan osobowy startujących drużyn

Stan osobowy startującej drużyny stanowi 10 zawodników.

1.5 Wiek zawodników

Wiek zawodników określają przepisy delegowanych związków straży pożarnych, przy czym najmłodszy zawodnik nie może mieć mniej niż 16 lat (liczy się rocznik).

1.6 Język rozkazów i komend

Rozkazy i komendy można wydawać w języku i formie przyjętej we własnym kraju. Komendę rozpoczęcia ćwiczenia bojowego należy zakończyć sygnałem z gwizdka strażackiego. Komenda „naprzód” może również zostać wydana przez kierownictwo zawodów jednocześnie dla kilku drużyn przez urządzenia nagłaśniające (pkt 7.3).

2 POSTANOWIENIA OGÓLNE

2.1 Dyscypliny zawodów

Grupy startujące mają do wykonania następujące konkurencje:

- ćwiczenia bojowe (na sucho),
- sztafeta pożarnicza.

2.2 Warunki dopuszczenia do zawodów

Drużyny startujące:

- należy zgłosić do zawodów zgodnie z przepisami ,
- muszą wystąpić w klasie A, gdy przynajmniej jeden z zawodników ma mniej niż 30 lat (według rocznika),
- muszą składać się wyłącznie z zawodników tej samej jednostki,
- w których wszyscy członkowie są w wieku powyżej 30 lat mogą wystąpić w grupie A bez punktów za wiek albo w grupie B z oceną za wiek.

Liczbę dopuszczonych drużyn do zawodów ustala Rada Wykonawcza CTIF w zapisie międzynarodowych zawodów straży pożarnych. Dopuszcza się drużyny mieszane (mężczyzn i kobiet), które mogą startować w grupach klasyfikacyjnych:

- ochotnicze straże pożarne,
- zawodowe straże pożarne.

2.3 Skład drużyn i oznaczenia zawodników

Każda drużyna przystępuje do pojedynczej konkurencji w następującej liczbie zawodników:

Ćwiczenia bojowe (na sucho)	9 zawodników
Sztafeta pożarnicza z przeszkodami	8 zawodników

W ćwiczeniu bojowym nie włączony w skład zawodnik (rezerwowo) z chwilą zgłoszenia w komisji obliczeń A nie może już być wymieniony. Nie może on też przebywać na placu podczas ćwiczenia bojowego.

Po przeprowadzeniu ćwiczenia bojowego dowódca drużyny ustala, który z zawodników nie przystąpi do sztafety pożarniczej. Zawodnik ten opuści bieżnię po zameldowaniu się (z drużyną) do sztafety pożarniczej.

Zawodnicy powinni posiadać oznaczenia funkcyjne. Oznaczenia funkcyjne będą noszone na piersiach i na plecach. Oznaczenia te mają kształt kwadratu o boku ok. 30 cm. Oznaczenia funkcyjne wyglądają w sposób następujący:

Funkcja	Skrót oznaczenia	Opis oznakowania	Oznakowanie graficzne
dowódca drużyny	DCA (GK)	czarne pełne koło Ø 20 cm na białym tle	
łącznik	ŁK (ME)	czarny okrąg Ø 20 cm grubości 3,5 cm, w środku czarne koło Ø 5 cm na białym tle	
mechanik	MK (MA)	czarny okrąg Ø 20 cm grubości 3,5 cm, w środku dwie skrzyżowane belki, szerokość belek 3,5 cm na białym tle	
przodownik roty 1	PR1 (ATF)	okrąg wypełniony do połowy kolorem czarnym Ø 20 cm – na czerwonym tle	
pomocnik roty 1	PoR1 (ATM)	czarny okrąg na czerwonym tle	
przodownik roty 2	PR2 (WTF)	jak u przodownika roty 1, lecz na niebieskim tle	
pomocnik roty 2	PoR2 (WTM)	jak u pomocnika roty 1, lecz na niebieskim tle	
przodownik roty 3	PR3 (STF)	jak u przodownika roty 1, lecz na żółtym tle	
pomocnik roty 3	PoR3 (STM)	jak u pomocnika roty 1, lecz na żółtym tle	

2.4 Sprzęt

Do przeprowadzenia zawodów cały potrzebny sprzęt, dostarcza komitet organizacyjny. Najpóźniej na rok przed terminem zawodów, należy przedstawić uczestniczącym krajom dokładny opis sprzętu.

2.4.1 Sprzęt do ćwiczenia bojowego (na sucho)

Każdy tor ćwiczenia bojowego wyposażony jest w następujący sprzęt:

- 1 motopompa z nasadą ssawną A(4") Ø 110 i przynajmniej z jednym wylotem tłocznym B(3") Ø 75 umieszczonym po prawej stronie (w kierunku natarcia), oraz wyposażony w uchwyt do wymaganego przestawienia. Łącznik nasady ssawnej należy tak ustawić, aby kły na łączniku podczas zawodów, przy ustawionych motopompach, były równe i tak aby kieł znajdował się w najwyższym położeniu łącznika lub był odchylony do maksimum 30 stopni w lewo od pionu,
- 4 odcinki węża ssawnego A(4") Ø 110 mm po 1,6m długości z oznakowaniem obustronnym (paskiem), oddalonym 50 cm od, łącznika naniesionym dookoła węża ssawnego,
- 6 odcinków węża tłocznego (2") Ø 52mm, podwójnie zwinięty (w tekście oznakowany jako wąż C), każdy po 15 m długości z noszakiem,
- 2 odcinki węża tłocznego B (3") Ø 75mm, podwójnie zwinięty (w tekście również oznakowany jako wąż B), każdy po 20 m długości z noszakiem,
- 2 prądownice C(2") niezamykane,
- 1 rozdzielacz (BCC albo BCBC), z zaworami wrzecionowymi,
- 1 smok ssawny z zaworem zwrotnym oraz z możliwością zamontowania na nim uchwytu do umocowania linki zabezpieczającej i linki do zaworu zwrotnego,
- 1 linka zabezpieczająca maksimum Ø 8mm, 15 m długości w teczce,
- 1 linka do zaworu zwrotnego maksimum Ø 8 mm, 15 m długości w teczce,
- 3 klucze stosowane do łączników węży ssawnych,
- 1 torba z bandażami do węży,
- 2 podpinki,
- 1 czerwona listwa przynajmniej 3 m długa i ok. 10 cm szeroka do oznakowania stanowiska wodnego.

Sprzęt przygotowany przez narodowy komitet organizacyjny, powinien odpowiadać przepisom krajowym, za wyjątkiem wyżej wymienionych cech. Dodatkowo są do uwzględnienia następujące kryteria:

- Jeżeli dany sprzęt posiada europejską normę (EN) to powinien odpowiadać jej parametrom.
- Zawór wrzecionowy na nasadzie wylotowej motopompy powinien otworzyć się całkowicie po 7 obrotach. Natomiast zawory wrzecionowe rozdzielacza powinny otworzyć się całkowicie po 4 obrotach.
- Nie tylko wężę ssawne, lecz także wężę tłoczne powinny być wyposażone w łączniki niedające się połączyć inaczej, tzn. para łączników powinna składać się z dwóch jednakowych części. Zaleca się stosowanie łączników typu „Storza”.

2.4.2 Sprzęt do sztafety pożarniczej z przeszkodami

Każdy tor przeszkód powinien być wyposażony w następujący sprzęt:

- 1 prądownica (2'') niezamykana,
- 1 równoważnia o długości 6 m i szerokości 20 cm, krawędź górna 60 cm od podłoża,
- 1 ściana z drewna o wysokości 1,5 m i szerokości obejmującej cały tor i wyposażona w odpowiednie podpory,
- 1 odcinek toru do czołgania wyposażony w 8 m ($\pm 0,1$ m) rurę wykonaną z drewna, tworzywa sztucznego lub metalu o gładkiej powierzchni wewnętrznej.

Średnica rury wynosi minimum 70 cm, maksimum 80 cm. Otwór wejściowy rury, do której wchodzi zawodnik należy skutecznie zabezpieczyć w ochraniacz, aby zapobiec skaleczeniom zawodników. Najniższy punkt wewnętrzny strony wejściowej rury wynosi minimum 15 cm i nie może znajdować się wyżej niż 20 cm nad bieżnią.

2.5 Umundurowanie i uzbrojenie osobiste

Zawodnicy występują w umundurowaniu swojego kraju, w skład którego również wchodzi następujące uzbrojenie osobiste:

- mundur bojowy,
- hełm strażacki,
- pas bojowy z zatrzaśnikiem lub hak ratowniczy,
- buty skórzane albo z tworzywa, w ciemnym kolorze. Wymagane jest obuwie zakrywające kostki. Przytwierdzone do podeszwy kolce, korki i metalowe szpilki nie są dozwolone.

Toporki i maski nie są noszone.

3. SĘDZIOWIE

Sędziów mianują krajowe związki straży pożarnej. Klucz podziału sędziów na kraje uczestniczące w zawodach ustala Rada Wykonawcza CTIF. Mianować można tylko sędziów odpowiednio wyszkolonych przez związek straży pożarnych danego kraju. Jeśli CTIF przeprowadzać będzie szkolenia sędziów, muszą oni brać w nim udział. Podczas sędziowania występują ubrani w mundur służbowy z czapką.

3.1 Kierownictwo zawodów

Wiceprezydent odpowiedzialny za międzynarodowe zawody straży pożarnych oraz międzynarodowy kierownik zawodów są członkami międzynarodowego komitetu organizacyjnego CTIF. Dla tradycyjnych międzynarodowych zawodów straży pożarnych mianowany zostaje międzynarodowy kierownik zawodów przez zgromadzenie delegatów CTIF. W skład kierownictwa tradycyjnych międzynarodowych zawodów straży pożarnych wchodzi:

- międzynarodowy kierownik zawodów,
- zastępca kierownika zawodów dla tradycyjnych międzynarodowych zawodów straży pożarnych,
- dwóch członków komisji międzynarodowych zawodów straży pożarnych,
- kierownik sztafety pożarniczej z przeszkodami,
- kierownik komisji obliczeń A,

- kierownik komisji obliczeń B.

Kierownictwo zawodów wspiera międzynarodowy komitet organizacyjny i odpowiada za:

- sprawdzenie placu ćwiczeń,
- sprawdzenie sprzętu zawodów,
- sprawdzenie toru sztafety pożarniczej,
- zorganizowanie komisji obliczeń,
- przeprowadzenie narad sędziów, w czasie których omawia się najważniejsze postanowienia regulaminu zawodów oraz zobowiązania sędziów do obiektywnej oceny,
- przydzielenie zespołów sędziowskich do poszczególnych torów zawodów,
- sprawdzenie wymaganej infrastruktury do zawodów (np.: zakwaterowanie, wyżywienie, itp.).

3.2 Zespoły sędziowskie ćwiczenia bojowego

Liczba zespołów sędziowskich ćwiczenia bojowego zależy od liczby torów. Na każdy tor ćwiczenia bojowego wymagani są następujący sędziowie;

- sędzia główny,
- 1 sędzia 1,
- 1 sędzia 2,
- 1 sędzia 3,
- 1 sędzia 4.

Sędzia główny i sędzia 2 wyposażeni są w sprawdzone stopery pkt 7.10. Na poszczególne tory ćwiczenia bojowego sędziowie przydzieleni są przez międzynarodowego kierownika zawodów. Każdy zespół sędziowski ćwiczenia bojowego jest zobowiązany rozpocząć swoje czynności na torze zawodów od sprawdzenia stanu sprzętu pod względem zgodności z przepisami. Po sprawdzeniu sprzętu, na torze zawodów może przebywać tylko startująca drużyna oraz zespół sędziowski.

3.3 Zespoły sędziowskie sztafety pożarniczej

Liczba sędziów sztafety pożarniczej z przeszkodami zależy od liczby torów na bieżni. Do oceny sztafety pożarniczej z przeszkodami wymagana jest następująca liczba sędziów:

- 1 kierownik sztafety pożarniczej,
- 1 starter,
- 1 sędzia startowy,
- 2 sędziów (kontrolnych),
- 1 sędzia (do protokołowania błędów),

oraz dla każdego toru:

- 7 sędziów na każdej strefie zmian (sędziowie torów),
- 3 sędziów przy każdej przeszkodzie,
- 1 sędzia na mecie,
- 1 sędzia mierzący czas,
- 1 sędzia do wpisywania wyników do arkusza ocen.

Wszyscy sędziowie na mecie i sędziowie mierzący czas wyposażeni są w sprawdzone stopery.

3.4 Sędziowie komisji obliczeń

3.4.1 Komisja obliczeń A

Komisja obliczeń A zajmuje miejsce w pobliżu placu ćwiczenia bojowego. W skład komisji obliczeń wchodzi następujący sędziowie:

- przewodniczący komisji obliczeń A,
- 1 sędzia do każdego ćwiczenia bojowego do opracowania zgłoszeń,
- 2 sędziów do sprawdzania umundurowania i uzbrojenia osobistego zawodników,
- 1 sędzia wywołujący drużynę do zameldowania,
- 1 sędzia ustawiający drużynę do marszu.

Sędziom komisji obliczeń A podlega:

- sprawdzanie warunkujące o dopuszczeniu do ćwiczenia bojowego,
- sprawdzanie listy uczestnictwa, przede wszystkim właściwe wpisanie nazwisk, dat urodzeń, jak też grup klasyfikacyjnych i klas,
- sprawdzanie umundurowania i uzbrojenia osobistego zawodników.

3.4.2 Komisja obliczeń B

Komisja obliczeń B zajmuje miejsce w pobliżu placu ćwiczenia bojowego. W skład komisji wchodzi następujący sędziowie:

- przewodniczący komisji obliczeń B,
- 1 sędzia do każdego toru ćwiczenia bojowego,
- 1 sędzia do sprawdzania obliczeń.

Jeżeli obliczanie wyników następuje przy pomocy systemu komputerowego kierownik zawodów może dostosować liczbę sędziów według potrzeb.

Komisji obliczeń B podlega:

- sprawdzanie wpisanych ocen,
- obliczanie osiągniętej liczby punktów,
- ustalanie zdobytego miejsca,
- wspieranie międzynarodowego kierownictwa zawodów podczas wypełniania dyplomów do odznaki i medalu międzynarodowych zawodów straży pożarnych,
- wspieranie międzynarodowego kierownictwa zawodów podczas przygotowania do wręczenia nagród, dyplomów i odznak.

3.5 Sędziowie rezerwowi

Kierownik zawodów posiada wystarczającą liczbę sędziów rezerwowych do podziału, którzy tak samo jak pozostali sędziowie muszą być przeszkoleni. W przypadku przeszkód stojących na drodze poprawnej oceny zawodów przez sędziego może go zastąpić sędzią rezerwowym. W ćwiczeniach bojowych (na sucho) sędziowie SG, S1, S2 i S3, pochodzący z tego kraju co startująca drużyna, nie mogą jej oceniać. W tym przypadku sami muszą zgłosić międzynarodowemu kierownikowi zawodów wniosek o wyznaczenie sędziego rezerwowego.

3.6 Służba porządkowa

Narodowy komitet organizacyjny zawodów jest zobowiązany do powołania służby porządkowej składającej się z dowódcy i ok. 40 porządkowych. Służba porządkowa podlega bezpośrednio komendantowi międzynarodowych zawodów straży pożarnych i jest odpowiedzialna za porządek na placu zawodów. Komendant międzynarodowych zawodów straży pożarnych może przydzielić służbie porządkowej również inne zadanie.

3.7 Tłumacze

Narodowy komitet organizacyjny zawodów stawia do dyspozycji komendanta międzynarodowych zawodów straży pożarnych odpowiedni zespół tłumaczy. Informacje dotyczące bieżących wydarzeń na placu zawodów należy podawać przez urządzenia nagłaśniające w oficjalnych językach CTIF (niemieckim, angielskim i francuskim), jak również w języku kraju gospodarza.

3.8 Oznaczenia sędziów i służb porządkowych

Kierownictwo zawodów, sędziowie i służba porządkowa oznaczeni są w następujący sposób:

Międzynarodowy komendant zawodów	biała opaska z trzema czerwonymi paskami
Zastępca komendanta zawodów	biała opaska z dwoma czerwonymi paskami
Członkowie międzynarodowej komisji zawodów	biała opaska z jednym czerwonym paskiem
Sędzia główny, kierownik sztafety pożarniczej i przewodniczący komisji obliczeń	zielona opaska z dwoma żółtymi paskami
Sędziowie ćwiczenia bojowego	zielone opaski
Służba porządkowa	oznaczenie przyjęte zwyczajowo w kraju organizującym zawody.

4. PLAC ZAWODÓW

4.1 Tor do ćwiczenia bojowego

Do przeprowadzenia ćwiczenia bojowego wymagany jest tor o powierzchni trawiastej, o wymiarach przynajmniej 70 m x 10 m. Każdy tor powinien być wyposażony w kompletny sprzęt do ćwiczenia bojowego. Tor do ćwiczenia bojowego odmierzony będzie od czerwonej listwy (pkt. 2.4.1). W odległości mierzonej trzema długościami węża ssawnego (4,8 m), (do nasady ssawnej), ustawiona jest motopompa. Na torze ćwiczeń, w odległości 36 m od prawej nasady tłocznej motopompy (w kierunku natarcia), nanosi się w sposób widoczny oznakowanie (linię) w poprzek pasa ćwiczeń przez całą jego szerokość. Liczba torów ćwiczenia bojowego zależy od liczby drużyn startujących. Obok torów ćwiczenia bojowego należy przygotować odpowiednie miejsce na zbiórkę startujących drużyn.

4.2 Tory do sztafety pożarniczej z przeszkodami

Tory do sztafety pożarniczej należy wyznaczać na równej powierzchni (np. na bieżni stadionu). Należy wyznaczyć przynajmniej dwa tory obok siebie, aby umożliwić start co najmniej dwóch drużyn jednocześnie. Szerokość toru powinna wynosić co najmniej 1m. Poszczególne tory powinny być przedzielone linią ciągłą. Łączna długość toru wynosi 400 m i jest podzielona na 8 jednakowych odcinków po 50 m (punkt oznakowań). 5 m przed i 5 m za oznakowaniem należy nanieść na torze prostopadłe linie wyznaczające strefę zmiany. Przy wyznaczeniu odcinków toru należy uwzględnić jego krzywiznę. Odcinki na zakrętach mierzy się w odległości 20 cm od krawędzi wewnętrznej toru. Na trzecim odcinku toru znajduje się równoważnia. Na 7 odcinku – ściana, na 8 odcinku – rura do czołgania. W przypadku drużyn kobiecych ścianę na 7 odcinku zastępuje się równoważnią na 4 odcinku.

5. PRZYGOTOWANIE DO ZAWODÓW

5.1 Zgłoszenie wstępne

Formularze zgłoszenia wstępnego do zawodów wysyła się w odpowiednim czasie krajowym związkowi straży pożarnej. Formularze zgłoszenia należy właściwie wypełnić i przesłać w podanym czasie pod adresem międzynarodowego komitetu organizacyjnego. Służą one międzynarodowemu i narodowemu komitetowi organizacyjnemu do przygotowania zawodów.

5.2 Zgłoszenie ostateczne

Formularze zgłoszenia ostatecznego wysyła międzynarodowy komitet organizacyjny krajowym związkowi straży pożarnej. Formularze te należy dokładnie wypełnić i wysłać pod adresem międzynarodowego komitetu organizacyjnego przed upływem ostatecznego terminu zgłoszeń. Drużyny, których formularze zgłoszeniowe zostały nadesłane po upływie terminu zgłoszenia i przez to nie mogły zostać umieszczone w planie zawodów, nie mają prawa być dopuszczone do zawodów. Takie same zasady obowiązują przy zgłoszeniu sędziów. W zgłoszeniu ostatecznym należy podać nazwiska zawodników. Pomimo to możliwe jest dokonywanie zmian aż do dnia rozpoczęcia zawodów. Zmiany te należy zgłaszać podczas zameldowania w komisji obliczeń A.

5.3 Opłaty

Za udział w tradycyjnych międzynarodowych zawodach straży pożarnych nie pobiera się żadnych opłat. Krajowy komitet organizacyjny wyznacza jednak określoną sumę za *zakwaterowanie i wyżywienie*.

5.4 Plany zawodów

Po upływie ostatecznych zgłoszeń opracowuje się plany treningów, plany zawodów i plany sędziowania zawodów. Plany te przekazuje się w odpowiednim czasie uczestniczącym drużynom i sędziom za pośrednictwem krajowych związków straży pożarnej.

5.5 Trening

Przed zawodami każda drużyna startująca ma możliwość przeprowadzenia na placu zawodów treningu ze sprzętem używanym na zawodach. Dokładny czas treningów jest ustalony w planie treningów. Czas treningu ćwiczenia bojowego na placu zawodów powinien wynosić dla każdej drużyny co najmniej 30 minut, a czas treningów sztafety pożarniczej na bieżni z przeszkodami co najmniej 10 minut.

6. ROZPOCZĘCIE ZAWODÓW

6.1 Otwarcie zawodów

Międzynarodowy komitet organizacyjny wydaje dokładne instrukcje otwarcia zawodów. W otwarciu zawodów biorą udział wszyscy sędziowie i zawodnicy.

Na wezwanie komendanta międzynarodowych zawodów drużyny maszerują na plac zawodów. Zawody otwiera protektor zawodów. Po podniesieniu flagi zawodów na maszt i przemarszu startujących drużyn ogłasza się oficjalne otwarcie międzynarodowych zawodów straży pożarnych.

6.2 Zgłoszenia do komisji obliczeń A

Startujące drużyny powinny zgłosić się przed czasem startu ustalonym w planie zawodów do komisji obliczeń A. Na wezwanie drużyny meldują się do przekazania i sprawdzenia list uczestników. Drużyny startujące w grupie B (z oceną za wiek) muszą przedstawić ważne dokumenty urzędowe stwierdzające datę urodzin (rocznik) przed komisją sędziowską.

Jeden z sędziów sprawdza regulaminowe umundurowanie i uzbrojenie osobiste zawodników.

Zawodnicy powinni mieć założone oznaczenia funkcyjne na piersiach i na plecach.

Po sprawdzeniu listy zawodników, dowódca drużyny otrzymuje kopertę z arkuszami ocen.

Drużyny startujące ustawiają się następnie w kolejności startu i na wezwanie maszerują do przydzielonych im torów ćwiczenia bojowego.

7 ĆWICZENIE BOJOWE (na sucho)

7.1 Ustawienie drużyny, rozłożenie sprzętu.

Wywołane drużyny doprowadzone są na wyznaczone tory w zwartym szyku przez dowódcę drużyny.

Po przybyciu dowódca drużyny przekazuje kopertę z arkuszami ocen sędziemu 4, następnie drużyna przygotowuje pod nadzorem sędziego 4 sprzęt do ćwiczenia bojowego (pkt 2.4.1) (rys. 1).

Należy przy tym przestrzegać następujących postanowień.

Smok ssawny należy ułożyć tak, aby odległość między nasadą ssawną motopompy a łącznikiem smoka ssawnego wynosiła od 50 cm do 100 cm. Teczki z linką zabezpieczającą i linką do zaworu zwrotnego powinny leżeć po lewej stronie smoka ssawnego patrząc w kierunku natarcia. Nie mogą one leżeć jedna na drugiej, ani też być postawione. Dwa klucze do łączników powinny leżeć z prawej strony smoka ssawnego, nie mogą one również leżeć jeden na drugim, trzeci klucz do łączników powinien leżeć pod nasadą ssawną motopompy.

Wężę ssawne należy ułożyć w taki sposób, aby po obu stronach motopompy znajdowały się po dwa odcinki węża i leżały równoległe do osi podłużnej motopompy. Łączniki ułożone w kierunku stanowiska wodnego tworzą jedną linię z łącznikiem nasady ssawnej motopompy. Odległość wewnętrznych węży ssawnych od motopompy (pomiar wewnętrzny) powinna wynosić od 50 cm do 100 cm. Odległość między wężem ssawnym zewnętrznym i wewnętrznym (pomiar wewnętrzny) powinna wynosić od 30 cm do 50 cm. Wszystkie wężę tłoczne należy ułożyć w taki sposób, aby odległość między wężami nie przekraczała ich szerokości. Należy je rozłożyć symetrycznie do osi podłużnej motopompy (rys 1). Ułożenie węży tłocznych B poza szerokość motopompy dozwolone jest tak daleko aby żaden z ułożonych węży nie przekroczył domniemanej przedłużonej linii szerokości motopompy. Pozostały sprzęt nie zmienia swego ułożenia, co pokazuje rys. 1. Startująca drużyna może sama zdecydować, w którym kierunku ustawi na motopompie prawy przedni uchwyt. Uchwyt może być ustawiony do przodu lub w prawą stronę.

Sędzia 4 sprawdza jednocześnie czy wężę tłoczne są właściwie zwinięte czy sprzęt ustawiony jest zgodnie z regulaminem i czy zawory są pozamykane oraz czy w żaden sposób nie naniesiono znakowania na sprzęt ani na tor ćwiczeń. Odcinek węża tłoczego jest właściwie zwinięty i ustawiony, gdy jest podwójnie zwinięty, oba łączniki skierowane są do przodu i wąż nie powinien być odgięty do tyłu. Po ułożeniu sprzętu sędzia 4 wydaje dowódcy drużyny komendę pozwalającą przystąpić „Do sprzętu”. Po czym dowódca drużyny wydaje swojej drużynie komendę „Do sprzętu”. Drużyna ustawia się w dwuszeregu (rys. 1). W tym ustawieniu drużyna oczekuje sędziego głównego. Przy ustawieniu drużyny należy zwrócić na to uwagę, aby ustawiła się w dwuszeregu a nie w formie V lub w rozstawieniu.

Od tego momentu zawodnikom nie wolno dotykać sprzętu bez zezwolenia sędziego 4. Od chwili przybycia do drużyny sędziego głównego do zakończenia ćwiczenia bojowego i sprawdzenie przez zespół sędziowski, zawodnikom nie wolno rozmawiać (punkty ujemne „Rozmowa podczas pracy”).

7.2 Złożenie meldunku sędziemu głównemu

Po przybyciu zespołu sędziowskiego i ustawieniu się przed drużyną, dowódca drużyny składa sędziemu głównemu meldunek w formie przyjętej we własnym kraju. „Drużyna nr... gotowa do ćwiczeń” i wstępnie nakazem sędziego głównego z powrotem do szyku. Jeżeli drużyna nie ustawia się właściwie, sędzia główny nie zezwala na rozpoczęcie.

7.3 Start

Sędzia główny pyta dowódcę drużyny czy sprzęt jest w porządku. Po potwierdzeniu sędzia główny wydaje rozkaz „Rozpocząć”. Jednocześnie sędzia główny i sędzia 2 podnoszą rękę ze stoperami. Dowódca drużyny występuje cztery kroki naprzód, wykonuje zwrot w lewo w kierunku drużyny i wydaje rozkaz, (rozkaz może być wydany w języku ojczystym powinien być tej samej treści, nie musi być dosłowny).

„Pożar na wprost stanowisko wodne rzeczka rozdzielacz na wysokości dwóch odcinków węża B rota pierwsza sprawi linię główną linie gaśnicze z dwóch odcinków węża C pierwsza i druga woda (naprzód)” - gwizd. Komenda (naprzód) wydana zostanie za pomocą gwizdka strażackiego.

Jeżeli jeden zawodnik z drużyny wystartuje (również przy falstarcie) to sędzia główny i sędzia nr 2 opuszczają rękę i uruchamiają stopery. Od tego momentu liczy się czas ćwiczenia bojowego.

Kierownictwo zawodów może ustalić, że startujące drużyny wchodzące grupami, wykonają ćwiczenia bojowe równolegle. W tym przypadku rozkaz „Naprzód” wydany zostanie w systemie nagłaśniającym w języku kraju organizatora przez członka kierownictwa zawodów. Zalecane jest zastosowanie nośnika dźwięku (taśma dźwiękowa, CD). Zakończenie rozkazu nastąpi z chwilą wydania gwizdu z gwizdka strażackiego lub strzału z pistoletu startowego.

Do startu zawodnicy stoją w pozycji spokojnej. Falstart będzie oceniany jako błąd, niezależnie czy spowodował go jeden zawodnik czy też kilka zawodników. Falstart uznaje się wtedy, gdy co najmniej jeden zawodnik drużyny wykonał krok przed gwizdkiem lub strzałem. Mechanik wydaje komendę „Cztery odcinki węża ssawnego” i udaje się w kierunku nasady ssawnej motopompy.

Rota pierwsza rozpoczyna sprawianie linii głównej, rota druga i trzecia udaje się do węży ssawnych, dowódca drużyny i łącznik udają się w kierunku przewidywanego stanowiska rozdzielacza.

Podczas trwania ćwiczenia bojowego nie wolno zawodnikom dotykać całą częścią ciała powierzchni za czerwoną listwą jak też powierzchni za domniemanym przedłużeniem czerwonej listwy (stanowisko wodne) (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”). Nie jest jednak błędem np. gdy noga zawodnika równocześnie stoi na czerwonej listwie i na powierzchni za nią. Dopiero dotknięcie całą stopą lub dłonią powierzchni za czerwoną listwą powoduje naliczanie punktów ujemnych. Również sprzęt nie może dotykać powierzchni za czerwoną listwą, z wyjątkiem gotowej linii ssawnej. Dotknięcie czerwonej listwy nie jest błędem.

7.4 Budowa linii ssawnej

7.4.1 Rozłożenie odcinków węża ssawnych

Mechanik zabiera obie teczki z linkami oba klucze do łączników leżące obok smoka ssawnego oraz smok ssawny i udaje się na miejsce gdzie smok ssawny zostanie połączony z linią ssawną. Mechanik nie może przenosić sprzętu na miejsce łączenia na dwa razy (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”). Jeżeli podczas przenoszenia sprzętu upadnie na ziemię smok ssawny oceniane to będzie za „Niewłaściwą pracę”. Jeżeli na ziemię upadnie inny sprzęt nie uważa się tego za błąd.

Mechanik może obie teczki z linkami i oba klucze do łączników i smok ssawny przekazać albo też odłożyć. Smok ssawny musi jednak być przekazany, gdy został odłożony (Punkt 7.4.2) (Przeciwnie „Niewłaściwa praca”).

Rota druga zabiera oba odcinki węża ssawnych ułożone po prawej stronie motopompy (patrząc w kierunku natarcia). Przodownik roty 2 zabiera łączniki leżące najbliżej stanowiska wodnego, pomocnik roty 2 – łączniki leżące w kierunku natarcia. Pomocnik roty 2 może przebiec po zewnętrznej stronie węża ssawnych lub między nimi. Podczas zabierania węża ssawnych obaj zwróceni są w kierunku stanowiska wodnego i stoją między wężami ssawnymi. Następnie przenoszą oba węże ssawne skosem w prawo przy czym przodownik roty 2 powinien biec jako pierwszy. Teraz odkładają odcinek węża ssawnego przed węzem ssawnym pozostawionym po zewnętrznej prawej stronie obok motopompy (patrząc w kierunku stanowiska wodnego). Potem kładą następny odcinek węża ssawnego przed tamtym uprzednio odłożonym (rys. 2).

Pomocnik roty 3 zabiera przedni łącznik odcinka węża ssawnego leżącego po lewej stronie motopompy w kierunku natarcia. Przodownik roty 3 zabiera tylny łącznik tego samego odcinka węża ssawnego. Kładą go przed odcinkiem węża ssawnego pozostawionym po lewej zewnętrznej stronie (rys. 2).

Jeżeli węże ssawne zostaną rozłożone inaczej niż to opisano, drużyna otrzymuje punkty ujemne za każdy przypadek „Niewłaściwa praca”.

Podczas rozkładania nie wolno upuścić odcinków węża ssawnych (punkty ujemne „Upuszczenie łączników”).

7.4.2. Łączenie linii ssawnej

Po rozłożeniu wszystkich odcinków węża ssawnych przodownik roty 3 i pomocnik roty 3 udają się do węża ssawnego leżącego najbliżej stanowiska wodnego. Obaj ustawiają się w rozkroku nad węzem ssawnym zwróceni w kierunku stanowiska wodnego, przy czym przodownik roty 3 stoi bliżej stanowiska wodnego, a pomocnik roty 3 za nim. Teraz podnoszą wąż ssawny do góry (rys. 3).

Tymczasem przodownik roty 2 przejmuje od mechanika smok ssawny (rzucenie smoka ssawnego uznaje się za „Niewłaściwą pracę”) i staje na przeciwko przodownika roty 3. Przodownik roty 2 trzyma smok ssawny, a przodownik roty 3 – wąż ssawny na takiej wysokości aby je móc zbliżyć do siebie w pozycji poziomej.

Pomocnik roty 2 przejmuje tymczasem od mechanika obie teczki z linkami (mechanik może je również upuścić lub położyć), otwiera je i rozkłada aby były gotowe do sprawiania. Mechanik może poprawić położenie linek po pomocniku roty 2. Poprawienie położenia linek do gotowego użycia dozwolone jest tylko mechanikowi

i pomocnikowi roty 2. W przypadku poprawienia linek przez innego zawodnika uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”.

Przodownik roty 2 i przodownik roty 3 łączą ręcznie odcinek węża ssawnego ze smokiem ssawnym, po czym mechanik przekazuje przodownikowi roty 2 i przodownikowi roty 3 po jednym kluczu do łączników. Może on je podać w dowolny sposób i z dowolnej strony (rys.4). Przodownik roty 2 i przodownik roty 3 ściągają łączniki za pomocą kluczy do łączników i zatrzymują klucze przy sobie.

Następnie rota druga i trzecia odkładają wąż ssawny ze złączonym smokiem ssawnym. Połączonych odcinków węża jak też połączonej linii ssawnej nie wolno upuścić, punkty ujemne „Upuszczenie łączników”.

Teraz rota trzecia wykonuje zwrot w tył na lewej nodze, stoi po prawej stronie (skierowani w kierunku natarcia) połączonego węża ssawnego. Następnie udaje się po prawej stronie linii ssawnej do następnego odcinka, wykonuje ponownie zwrot w tył na lewej nodze i staje w rozkroku nad następnym dołączeniem odcinkiem węża ssawnego (rys. 5 i 6).

Jednocześnie przodownik roty 2 robi krok w prawo i stojąc również po prawej stronie linii ssawnej. Przodownik roty 2 udaje się prawą stroną linii ssawnej do następnej niepołączonej pary łączników. Pomocnik roty 2 udaje się do złączonej pary łączników. Robią jeden krok w lewo, stojąc w rozkroku nad linią ssawną.

Jeżeli jeden lub więcej zawodników przejdzie od jednego do drugiego odcinka węża ssawnego w sposób nieregulaminowy, to drużyna otrzyma punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę” tylko raz, niezależnie od tego ile razy i przez ilu zawodników błąd został popełniony. Pomocnik roty 2 może do podniesienia linii ssawnej i połączenia drugiej pary łączników zejść od tyłu bezpośrednio nad smokiem ssawnym, nie musi on przekroczyć linii ssawnej z prawej strony. Obie rotę podnoszą odcinki węży ssawnych i postępują tak jak przy łączeniu smoka ssawnego (rys. 7).

Podczas łączenia odcinków węży ssawnych rota druga i trzecia powinna stać w rozkroku nad wężami ssawnymi, nie uznaje się jednak tego za błąd, jeżeli pomocnik roty 3 stoi nieco poza podnoszonym i łączonym odcinkiem węża ssawnego, nie może on jednak ręką dotknąć następnego odcinka węża ssawnego, który jeszcze leży na ziemi (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”). Jest również błędem ustawienie przez niego łącznika leżącego na ziemi węża ssawnego „Niewłaściwa praca”. Nie uznaje się za błąd, jeżeli pomocnik roty 3 podczas łączenia odcinków węży ssawnych ustawia lewą lub prawą ręką łącznik podniesionego i łączonego odcinka węża ssawnego. W przypadku przyciągania przez pomocnika roty 3 węża ssawnego leżącego na ziemi do siebie jeden lub kilka razy, błąd „Niewłaściwa praca” nalicza się jeden raz.

Łączniki węży ssawnych, które mają być połączone, nie mogą podczas łączenia dotykać ziemi (punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę” można w tym przypadku naliczyć tylko raz, nawet jeżeli błąd został popełniony kilka razy).

Nie uznaje się za błąd, jeżeli przodownik roty 2 i przodownik roty 3 przykładają klucze do łączników jeszcze przed złączeniem obu łączników.

Łączenie następnych łączników odbywa się w ten sam sposób. Teraz jednak pomocnik roty 2 po wykonaniu każdej czynności łączenia powinien stawać z prawej strony linii ssawnej. W celu zapewnienia równomiernej pracy roty drugiej i trzeciej podczas łączenia węży ssawnych, mechanik może wydać komendy „Podnieść” i „Opuść” podczas podnoszenia i kładzenia odcinków węży ssawnych, które należy złączyć lub już złączonych. Komendy te należy wydawać zgodnie z treścią w swoim języku ojczystym. Podczas czynności łączenia mechanik może przebywać w dowolnym miejscu. Podczas łączenia węży ssawnych, ale również podczas podłączenia linii ssawnej do motopompy (Punkt 7.4.4) należy zwrócić uwagę, aby klucz do łączników swoją formą obejmował łącznik węża ssawnego i nie było stukania po łączniku, (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”).

Po złączeniu wszystkich odcinków węży ssawnych przodownik roty 2 przekazuje swój klucz do łączników pomocnikowi roty 3. Nie wolno przy tym rzucać klucza do łączników, (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”). Przekazanie klucza może również nastąpić po położeniu linii ssawnej. Przodownik roty 3 zatrzymuje swój klucz do łączników przy sobie. Jeżeli przodownik roty 3 lub pomocnik roty 3 odłożą klucz do łączników w obrębie motopompy i nie zabiorą go do ustawienia końcowego uznaje się to za „Niewłaściwa pracę”. Jeżeli natomiast zgubią klucz do łączników po drodze i zostawią go, uznaje się to za „Pozostawienie lub zgubienie sprzętu”.

7.4.3 Zakładanie linek

Mechanik wydaje teraz komendę „Linki załóż”. Przodownik roty 3 udaje się do smoka ssawnego i zabiera teczkę z linką do zaworu zwrotnego. Pomocnik roty 2 udaje się na lewą stronę linii ssawnej i unosi umiarkowanie chwytem w środku drugi odcinek węża ssawnego. Mechanik chwytą czwarty odcinek węża ssawnego w pobliżu ostatniego łącznika i unosi go umiarkowanie do góry (rys 8).

Przodownik roty 2 zabiera teczkę z linką zabezpieczającą i zahacza karabińczyk do przeznaczonego kółeczka na smoku ssawnym. Nie może on go zahaczyć do kółeczka przeznaczonego dla linki zaworu zwrotnego, (punkty ujemne „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”). Następnie przodownik roty 2 stojąc po prawej stronie linii ssawnej wyciąga z teczki linkę zabezpieczającą i zakłada całą pętlę przy każdej parze łączników ze strony wodnej w taki sposób, aby linia ssawna tworzyła linię lekko falistą. Węzeł pętli nie może leżeć na górnej powierzchni łączników (rys 9). Nie może on leżeć dalej niż 50 cm (oznakowania) od łącznika. Jeżeli linka zabezpieczająca nie zostanie założona w sposób wyżej opisany, uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. Za błąd ten nalicza się punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli podczas zakładania linki zabezpieczającej popełniono dwa lub kilka błędów tego rodzaju. Przodownik roty 3 zahacza tymczasem karabińczyk linki zaworu zwrotnego do kółeczka zaworu zwrotnego smoka ssawnego, (punkty ujemne „Niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”). Przodownik roty 3 może podnieść smok ssawny już podczas zakładania linki zabezpieczającej na smoku ssawnym przez przodownika roty 2. Przodownik roty 3 może przy tym klucz do łączników na chwilę odłożyć.

7.4.4 Zaniesienie linii ssawnej do wody

Mechanik wydaje komendę „Linia ssawna do wody”, gdy przodownik roty 2 założył pętlę linką zabezpieczającą przed łącznikiem między trzecim a czwartym odcinkiem węża ssawnego. Jeżeli wyda komendę za wcześnie uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”. Przed tą komendą nie wolno przesuwac linii ssawnej w kierunku stanowiska wodnego (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”). Mechanik pozostaje przy ostatnim łączniku czwartego odcinka węża ssawnego. Pomocnik roty 2 chwytą za łącznik pomiędzy drugim a trzecim odcinkiem węża ssawnego. Pomocnik roty 3 chwytą za łącznik pomiędzy pierwszym i drugim odcinkiem węża ssawnego. Nie jest błędem gdy pomocnik roty 2 i pomocnik roty 3 dotkną łączniki linii ssawnej zanim przodownik roty 2 założy linką zabezpieczającą ostatnią pętlę na linii ssawnej oraz mechanik wyda komendę „Linia ssawna do wody”. Przodownik roty 3 chwytą za smok ssawny. Mechanik, pomocnik roty drugiej i rota trzecia przenoszą teraz gotową połączoną linię ssawną do nasady ssawnej motopompy względnie stanowiska wodnego (czerwona listwa) rys. 10. Pomocnik roty 2 i rota trzecia kładą linię ssawną na ziemi. Przodownik roty 3 kładzie zakończenie linii ssawnej po drugiej stronie czerwonej listwy. Zakończenie linii ssawnej nie wolno spuszczać „do wody” tylko za pomocą linki do zaworu zwrotnego. Smok ssawny musi znaleźć się w całości po tamtej stronie czerwonej listwy, (punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Przed tym musi być już umocowana linka do zaworu zwrotnego. Zakładanie linki zaworu zwrotnego do smoka ssawnego leżącego już „w wodzie” uznaje się za „Niewłaściwą pracę!” Teczka z linką zaworu zwrotnego nie może znaleźć się na powierzchni za czerwoną listwą, (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”) rys 11.

Mechanik staje w rozkroku nad linią ssawną, której nie musi jednak położyć. Pomocnik roty 2 staje za mechanikiem w rozkroku nad linią ssawną. Obaj unoszą umiarkowanie linię ssawną. Mechanik łączy linię ssawną z nasadą ssawną motopompy przy pomocy trzeciego klucza do łączników, leżącego pod nasadą ssawną motopompy. Klucza do łączników nie wolno wcześniej podnieść. Klucz do łączników można przyłożyć od góry, od dołu oraz z boku.

Przodownik roty 2 przymocowuje tymczasem linkę zabezpieczającą do prawego przedniego uchwytu motopompy. Linkę zabezpieczającą należy przeprowadzić pod przyłączonym odcinkiem węża B linii głównej, (punkty ujemne „Niewłaściwa praca”). Zespół sędziowski może sprawdzić wytrzymałość mocowania wężła na przednim uchwycie przez pociągnięcie linki zabezpieczającej w kierunku stanowiska wodnego, jeżeli węzeł nie wytrzyma uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. W przypadku, gdy musi być sprawdzona linia ssawna na naprężenie linki zabezpieczającej, to wytrzymałość wężła sprawdza się dopiero po sprawdzeniu (przecignięciu) linii ssawnej.

Przodownik roty 3 odkłada po lewej stronie motopompy, to jest pomiędzy króćcem ssawnym a końcem silnika, (bez uchwytów) teczkę z wyciągniętą linką do zaworu zwrotnego. Linka do zaworu zwrotnego nie może być wyrzucona (punkty ujemne „Niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”).

Za powyższy błąd można naliczyć punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli podczas zakładania i rozciągania linki do zaworu zwrotnego popełniono kilka błędów. Po podłączeniu linii ssawnej do motopompy i przyłożeniu klucza do łącznika, mechanik melduje „Zassano”. Linka zabezpieczająca nie musi być w tym momencie umocowana

na prawym przednim uchwycie motopompy, a linka do zaworu zwrotnego nie musi być wyciągnięta. Nie jest błędem, gdy smok ssawny nie znajduje się jeszcze „w wodzie”.

Przed „Zassano” nie może żaden z zawodników roty drugiej i trzeciej, za wyjątkiem przodownika roty 2, podczas przyłączania linki zabezpieczającej do przedniego uchwytu motopompy przekroczyć określonego zasięgu motopompy i wykonywać dalsze zadania (punkty ujemne „Odejdźcie rotę drugiej i trzeciej przed Zassano”).

Mechanik po „Zassano” może zatrzymać klucz do łączników lub go odłożyć. Może go również zostawić na łączniku. Po „Zassano” mechanik może mocniej dokręcić łącznik, nie wolno mu jednak ponownie przyłożyć klucza (punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”).

Linia ssawna powinna teraz tak leżeć, aby linka zabezpieczająca była napięta. Jeżeli tak nie jest, zespół sędziowski może pociągnąć linię ssawną w kierunku stanowiska wodnego.

Należy przy tym przeciągnąć (przesunąć) linię ssawną tylko w kierunku przedłużenia domniemanej linii pomiędzy króćcem ssawnym motopompy a smokiem ssawnym. Jeżeli po tym pociągnięciu linka zabezpieczająca jest napięta, nie uznaje się to za błąd. Jeżeli jednak w dalszym ciągu jest luźna, jak poprzednio uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. Jeżeli podczas przeciągania otworzy się para łączników w linii ssawnej, to nie można uznać tego za błąd, - „Otwarta para łączników”. Nie można wtedy też ocenić czy linka zabezpieczająca jest napięta czy też nie.

7.4.5 Powtórne łączenie łączników węży

Jeżeli przed „Zassano” rozczepi się para łączników, mechanik może albo wezwać rotę drugą i trzecią do łączników komendą „Do linii ssawnej”, aby je ponownie przepisowo złączyły, albo poleci kontynuowanie pracy. Rota druga i trzecia może też wykonać łączenie samodzielnie. Powtórne łączenie powinni wykonać ci sami zawodnicy, w takiej samej kolejności i w taki sam sposób, jak pierwsze łączenie. Jeżeli powtórne łączenie przebiegało w inny sposób, nalicza się punkty ujemne za „Otwartą parę łączników”, nawet jeżeli złączenie jest prawidłowe. Za każde powtórne łączenie po „Zassano”, wykonane również przez mechanika, nalicza się punkty ujemne za „Otwartą parę łączników”.

7.5 Budowa linii głównej.

Po komendzie rozpoczęcia ćwiczenia bojowego przodownik roty 1 i pomocnik roty 1 zabierają po jednym odcinku węża tłoczego B.

Pomocnik roty 1 otwiera noszak swojego odcinka węża B i łączy go z prawą nasadą tłoczną motopompy. Przodownik roty 1 chwyta za wolny łącznik i rozwija odcinek węża B w kierunku natarcia na całą długość (rys 12). Pomocnik roty 1 uważa, aby odcinek węża B od motopompy nie odprowadzono pod zbyt ostrym kątem tworząc załamanie. Ostre załamanie w pierwszym odcinku węża B w linii głównej przy motopompie zachodzi wtedy, gdy nie dotyka wewnętrznego zasięgu obok motopompy (bez uchwytu).

Ostre załamanie w węźle B na wylocie tłocznym motopompy oceniane jest za „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych”. Jeżeli pomocnik rotacji 1 ciągnie z powrotem rozciągnięty odcinek węża B, aby zlikwidować powstałe załamanie linii, uznaje się to za „Wleczenie rozwiniętych węży tłocznych”. Jeżeli jednak z powrotem odcinek węża B ciągnie inny zawodnik jak pomocnik rotacji 1 ocenia się to za „Niewłaściwą pracę”.

Jeżeli pomocnik rotacji 1 połączył swój odcinek węża B do motopompy może udać się do przodownika rotacji 1. Po rozciągnięciu pierwszego odcinka węża B przodownik rotacji 1 otwiera teraz noszak drugiego (przenoszonego) odcinka węża B. Pomocnik rotacji 1 po przybyciu chwyta za wolny łącznik otwartego przez przodownika węża B i rozciąga (przeciąga) go poza zaznaczoną linię, która znajduje się na 36 metrze od motopompy. Jeżeli nie nastąpi przeciągnięcie linii głównej poza zaznaczoną linię i odłożenie łącznika węża B po tamtej stronie wyznaczonej linii (patrząc w kierunku natarcia) ocenia się to za błąd „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych”. Błąd ten liczy się tylko raz.

Przodownik rotacji 1 łączy tymczasem drugi odcinek węża B z rozwiniętym już pierwszym odcinkiem węża B. Przodownik rotacji 1 może połączyć oba odcinki węża B jeszcze przed przybyciem pomocnika rotacji 1. Nie jest wymagane, aby podczas rozciągania węża B pomocnik rotacji 1, względnie przodownik rotacji 1, stawał na nich nogę. Odcinki węży tłocznych można zarówno rozciągać jak i rozwijać. Podczas rozciągania linii głównej żaden łącznik węża tłoczego nie może upaść na ziemię, (punkty ujemne „Upuszczanie łączników”). Rozwinięte węże tłoczne nie mogą wykazywać skrzywienia, (punkty ujemne „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych”). Za skrzywienie uważa się podłużne przekręcenie węża tłoczego w swojej długości o więcej niż 360°.

7.6. Budowa pierwszej linii gaśniczej.

Po zbudowaniu linii głównej przodownik rotacji 1 zabiera następujący sprzęt:

- rozdzielacz,
- 1 odcinek węża tłoczego C,
- 1 prądownicę C,
- podpinkę.

Pomocnik rotacji 1 zabiera

- 2 odcinki węża tłoczego C.

Obaj wracają do wolnego końca rozwiniętej linii głównej, gdzie przodownik rotacji 1 odkłada rozdzielacz. Jeżeli podczas ćwiczenia bojowego upadnie rozdzielacz lub prądownica na ziemię uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”.

Pomocnik rotacji 1 odkłada odcinek węża C jako rezerwę po prawej stronie rozdzielacza. Jeżeli rezerwowo odcinek węża C zostanie rzucony, uznaje się to za „Upuszczenie łączników”. Jest bez znaczenia czy zwinięty wąż C leży, czy też stoi, i w którą stronę skierowane są łączniki.

Odcinek węża rezerwowego (spięty noszakiem) nie może leżeć oddalony więcej niż 2 metry od rozdzielacza (punkty ujemne „Niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych”). Wężę rezerwowe są również niewłaściwie odłożone, gdy któraś część z nich, jak też łącznika, będzie leżała lub stykała z węzem tłocznym linii gaśniczej albo linii głównej. Natomiast noszak do węża nie będzie w tym wypadku wzięty pod uwagę.

Pomocnik roty 1 otwiera teraz noszak następnego odcinka węża C, a przodownik roty 1 chwyta za wolny łącznik i rozwija odcinek węża C na całą długość w kierunku natarcia. Jeżeli odcinek węża tłoczno w czasie rozwijania zostanie skrócony w swojej długości o więcej niż 2 metry uznaje się to za „Niewłaściwe rozwinięcie węży tłocznych”. Nie jest błędem, gdy podczas odkładania węża rezerwowego obok rozdzielacza przez pomocnika roty 1 pierwszy odcinek węża C linii gaśniczej już zostanie otwarty.

Pomocnik roty 1 łączy rozdzielacz z linią główną B, a odcinek węża C do lewego wylotu tłoczno rozdzielacza (rys. 13). Kolejność wykonania tych czynności jest dowolna.

Po rozciągnięciu pierwszego odcinka węża C przez przodownika roty 1 otwiera on noszak z niesionego przez siebie odcinka węża C, łączy jeden łącznik z rozciągniętym odcinkiem węża C, drugi łącznik z prądownicą i oczekuje przybycia pomocnika roty 1. Jeżeli podczas otwierania przez przodownika roty 1 zostanie całkowicie rozwinięty odcinek węża C, ocenia się to za „Niewłaściwą pracę”. Kolejność łączenia przez przodownika roty 1 jest dowolna. Może on połączyć w pierwszej kolejności oba odcinki węża C, lub połączy prądownicę z odcinkiem węża C. Łączenie obu odcinków węża C albo prądownicy z odcinkiem węża C podczas rozciągania pierwszego odcinka węża C nie jest dozwolone – „Niewłaściwa praca”.

Pomocnik roty 1 wyrzuca otwarty przez przodownika roty 1 odcinek węża C i sprawdza prawidłowość rozwinięcia linii gaśniczej. Prądownica C podczas rozwijania odcinka węża C nie musi być połączona i nie muszą być połączone oba odcinki węża C. Drugi odcinek węża C musi być przez pomocnika roty 1 chwycony przynajmniej jedną ręką. Rozwinięcie węża C tylko przy pomocy nogi nie jest dozwolone – „Niewłaściwa praca”. Drugi odcinek węża C uważa się za prawidłowo rozwinięty, jeżeli zakończenie pętli nie tworzy okręgu (ślimaka) lub spirali (co najmniej 360°), jak też sam wąż C nie przylega do siebie (w innym przypadku „Niewłaściwe rozwinięcie węży tłocznych”).

W przypadku wyrzucenia drugiego odcinka węża C na tzw. „kupkę” i leży ich kilka jeden na drugim, albo jest podwójnie zwinięty odcinek węża C lub skręcony i tworzy tzw. „korkociąg”, wtedy jest to również oceniane jak „Niewłaściwe rozwinięcie węży tłocznych”.

W przypadku upuszczenia łączników (rzucanie łączników) i skręcenia węża tłoczno obowiązują te same zasady jak w rozwijaniu linii głównej (pkt 7,5).

Po połączeniu obu odcinków węża C i podłączeniu prądownicy do drugiego odcinka węża C, przodownik roty 1 wydaje zawodnikowi obsługującemu rozdzielacz komendę „Pierwsza woda – naprzód”. Pomocnik roty 1 staje teraz obok przodownika roty 1 po jego prawej stronie. Obaj zwróceni w kierunku natarcia, trzymają prądownicę względnie zakończenie linii gaśniczej obiema rękami, lub każdy z nich trzyma jedną

ręką prądownicę, a drugą odcinek węża C. Nie będzie błędem jeśli przodownik roty 1 lub pomocnik roty 1 będzie trzymał prądownicę obiema rękami.

Przodownik roty 1 może wydać komendę „Pierwsza woda – naprzód” również wtedy kiedy jeszcze nie ma przy nim pomocnika roty 1. Jednak linia gaśnicza powinna być już wówczas całkowicie połączona.

Bezpośrednio po komendzie „Pierwsza woda – naprzód” przodownik roty 1 i pomocnik roty 1 powinni przyjąć ustawienie końcowe. Z chwilą zatrzymania czasu nie mogą zmienić przyjętego ustawienia końcowego ani podnieść pozostawionego sprzętu. W przeciwnym razie zalicza się uprzednio popełniony błąd.

7.7 Obsługa rozdzielacza i nadzór nad węzami

Po komendzie rozpoczęcia ćwiczenia bojowego dowódca drużyny i łącznik powinni udać się natychmiast do przewidzianego stanowiska rozdzielacza. Do czasu przybycia przodownika roty 3 rozdzielacz może być obsługiwany przez łącznika. W tym przypadku powinien on wykonać czynności przodownika roty 3, w przeciwnym razie nalicza się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”.

Przodownik roty 3 (względnie łącznik) zajmuje stanowisko przy rozdzielaczu, który dopiero wtedy jest gotowy do obsługi, gdy zawodnik ustawił się w rozkroku nad linią główną bezpośrednio za nim.

Jeżeli rozdzielacz jest przyłączony do linii głównej i obsadzony przez przodownika roty 3 (względnie łącznika) wydaje on mechanikowi komendę „Woda naprzód”. Jeżeli wyda komendę „Woda – naprzód” przed połączeniem linii głównej z rozdzielaczem, uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”. Podniesieniem ręki powyżej głowy mechanik sygnalizuje, że zrozumiał komendę i otwiera wylot tłoczny motopompy. Przodownik roty 3 (względnie łącznik) nie może podawać rozdzielacza do przyłączenia węzów tłocznych ani pomocnikowi roty 1 ani pomocnikowi roty 2 (punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”).

Na komendę przodownika roty 1 „Pierwsza woda – naprzód” przodownik roty 3 (względnie łącznik) podnosi rękę do góry ponad głowę na znak, że zrozumiał komendę i otwiera lewy wylot tłoczny rozdzielacza.

Jeżeli jeden z wylotów tłocznych zostanie otwarty przed komendą „Woda naprzód” uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”. Jeżeli jeden z wylotów tłocznych zostanie otwarty bez komendy, uznaje się to za „Błędny lub niezrozumiały rozkaz”, a nie dodatkowo za „Niewłaściwą pracę”.

Jeżeli przodownik roty 1 wyda komendę „Pierwsza woda – naprzód” zanim przodownik roty 3 wydał mechanikowi komendę „Woda naprzód”, przodownik roty 3 potwierdza rozkaz poprzez podniesienie ręki ponad głowę. Jest bez znaczenia dla przodownika roty 3 (względnie łącznika), czy wyda najpierw komendę „Woda – naprzód” mechanikowi czy otworzy lewy wylot tłoczny rozdzielacza.

Na znak, że komenda „Woda naprzód” została zrozumiana, mechanik względnie przodownik roty 3 podnosi jedną rękę. Gdy jeden z nich podniesie rękę przed komendą i ją opuści ocenia się to jako „Niewłaściwa praca”.

Mechanik i przodownik roty 3 (łącznik) muszą podnieść rękę ponad głowę. Wyloty tłoczne (zawory) na motopompie i na rozdzielaczu należy otworzyć do końca (do oporu). Nie jest błędem, gdy zawór w odciążeniu przekręcony jest do pół obrotu z powrotem, w tym przypadku nie uznaje się to za błąd („Nieregulaminowe otwarcie wylotów tłocznych”).

Pomocnik roty 3 zabiera torbę z bandażami do węży i udaje się do łącznika między oboma odcinkami węży B linii głównej. Tam zatrzymuje się zwrócony w kierunku natarcia (pkt 7.9).

Jeżeli stanowisko przy rozdzielaczu zajął łącznik to opuszcza je skoro tylko przybędzie przodownik roty 3. Jeżeli przodownik roty 1 wyda komendę „Pierwsza woda – naprzód” podczas przejmowania zadania przy rozdzielaczu przez przodownika roty 3, a łącznik oraz przodownik roty 3, w tym samym czasie podniosą jedną rękę, nie uznaje się tego za błąd.

7.8 Budowa drugiej linii gaśniczej.

Po wydaniu komendy „Zassano” przez mechanika, przodownik roty 2 zabiera – odcinek węża C – prądownicę C – podpinkę do węży.

Pomocnik roty 2 zabiera – dwa odcinki węża C.

Obaj udają się do rozdzielacza i sprawiają drugą linię gaśniczą w ten sam sposób jak rota 1 sprawiła pierwszą linię gaśniczą. Druga linia gaśnicza podłączona zostaje do prawego wylotu rozdzielacza.

W sytuacji, gdy zostanie podłączona niewłaściwie linia gaśnicza przez rotę 1 do prawej nasady wylotowej rozdzielacza, po czym jeszcze pomocnik roty 2 podłączy pierwszy swój odcinek węża C linii gaśniczej do lewej nasady wylotowej rozdzielacza, w tym przypadku błąd ten zostanie policzony jako „Niewłaściwa praca”, ale za jeden raz. Niepodłączenie przez pomocnika roty 2 z zaistniałej przyczyny swojego odcinka węża C do rozdzielacza ocenia się to za „Niewłaściwą pracę” i dodatkowo „Otwartą parę łączników”. Zasada ta obowiązuje analogicznie, gdy pomocnik roty 2 przed pomocnikiem roty 1 dokonał niewłaściwego podłączenia.

Komenda otwarcia drugiego wylotu tłoczego brzmi „Druga woda – naprzód”. Przodownik roty 3 podnosi jedną rękę do góry ponad głowę na znak, że zrozumiał rozkaz, otwiera prawy wylot tłoczny rozdzielacza i wyprostowuje się (rys. 14).

Jeżeli komendy „Pierwsza woda – naprzód” i „Druga woda – naprzód” zostaną wydane jednocześnie, to przodownik roty 3 musi podnieść dwa razy rękę do góry ponad głowę.

Po otwarciu obu wylotów tłocznych rozdzielacza przodownik roty 3 powinien pozostać w pozycji końcowej, zgodnie z punktem 7.9.

7.9 Ustawienie końcowe

Po przeprowadzeniu ćwiczenia bojowego zawodnicy powinni przyjąć następujące ustawienie

dowódca drużyny	- w odległości czterech kroków na prawo od rozdzielacza, zwrócony w kierunku rozdzielacza,
łącznik	- jeden krok za i jeden krok w lewo od dowódcy drużyny, zwrócony w kierunku rozdzielacza,
mechanik	- na prawo obok linii ssawnej względnie motopompy, zwrócony w kierunku natarcia, może trzymać klucz do łączników, klucz może też leżeć przed lub obok niego albo na lub pod nasadą ssawną motopompy,
przodownik roty 1	- na lewo obok prądownicy, względnie obok drugiego odcinka węża C pierwszej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę lub trzymając jedną ręką prądownicę a drugą ręką odcinek węża C, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w dwa noszaki i podpinkę do węży,
pomocnik roty 1	- na prawo obok prądownicy, względnie obok drugiego odcinka węża C pierwszej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę lub trzymając jedną ręką prądownicę a drugą ręką odcinek węża C, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w dwa noszaki do węży,
przodownik roty 2	- na lewo obok prądownicy, względnie obok drugiego odcinka węża C drugiej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę lub trzymając jedną ręką prądownicę a drugą ręką odcinek węża C, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w noszak i podpinkę do węży,
pomocnik roty 2	- na prawo obok prądownicy względnie obok drugiego odcinka węża C drugiej linii gaśniczej, trzymając obiema rękami prądownicę lub trzymając jedną ręką prądownicę a drugą ręką odcinek węża C, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w noszak do węży,
przodownik roty 3	- w rozkroku na drugim odcinkiem węża B linii głównej, bezpośrednio za rozdzielaczem, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w klucz do łączników,
pomocnik roty 3	- na prawo lub na lewo albo nad łącznikiem między dwoma odcinkami linii głównej, zwrócony w kierunku natarcia, wyposażony w torbę z bandażami do węży i klucz do łączników.

Jeżeli zawodnik nie zajmuje opisanej wyżej pozycji uznaje się to za „Niewłaściwe ustawienie końcowe”. Jeżeli przodownik roty 1, pomocnik roty 1 lub przodownik roty 2 i pomocnik roty 2 zajmują odwrotne ustawienie, punkty ujemne nalicza się tylko raz za

„Niewłaściwe ustawienie końcowe”. Jeżeli zawodnikowi brakuje jakiegokolwiek z wymienionego sprzętu, to za każdy brakujący sprzęt nalicza się punkty ujemne za „Pozostawienie lub zgubienie sprzętu”. Jeżeli przodownik roty 3 lub pomocnik roty 3 odłożył klucz do łączników przy motopompie i klucz tam pozostał, to uznaje się każdy taki przypadek za „Niewłaściwą pracę” (pkt. 7.4. 2).

7.10 Praca zespołu sędziowskiego podczas ćwiczenia bojowego.

Sędzia główny podchodzi do dowódcy drużyny na odległość dwóch kroków w celu przyjęcia od niego meldunku. Po lewej stronie sędziego głównego staje sędzia 2, na lewo od niego sędzia 1, po prawej stronie sędziego głównego staje sędzia 3.

Dowódca drużyny wydaje komendę rozpoczęcia ćwiczenia bojowego gwizdkiem strażackim lub strzałem z pistoletu startowego. Podczas startu pierwszego zawodnika sędzia główny i sędzia 2 opuszczają prawe ręce i uruchamiają stopery. Od tego momentu liczy się czas ćwiczenia bojowego.

Po starcie sędzia główny i sędzia 3 pozostają w pobliżu motopompy i kontrolują rozkładanie i łączenie linii ssawnej.

Sędzia 1 i sędzia 2 kontrolują rozwijanie linii głównej i pracę łącznika, zachowanie dowódcy drużyny oraz rozwijanie obu linii gaśniczych.

Po sprawieniu linii ssawnej sędzia główny udaje się wraz z rotą drugą do przodu i zajmuje pozycję przed rotą pierwszą i rotą drugą skierowany w kierunku rozdzielacza. Sędzia 1 pozostaje po lewej stronie roty pierwszej. Sędzia 2 na prawo obok roty drugiej. Sędzia 3 zajmuje miejsce w pobliżu mechanika.

Sędzia główny i sędzia 2 podnoszą ręce ze stoperami bezpośrednio przed otwarciem przez przodownika roty 3 drugiego wylotu tłoczego rozdzielacza. Po stwierdzeniu, że drużyna zakończyła ćwiczenie bojowe i zawodnicy stoją spokojnie sędzia główny i sędzia 2 opuszczają ręce, zatrzymują stopery.

Sędzia 1, sędzia 2 i sędzia 3 zważają na to, aby żaden z zawodników po zatrzymaniu czasu nie zmienił położenia sprzętu. W przypadku zmiany położenia sprzętu zalicza się stan poprzedni (rys 15).

Sędzia główny przywołuje do siebie dowódcę drużyny i pokazuje mu odmierzony czas. Jeżeli odmierzone przez sędziego głównego i sędziego 2 czasy się nie zgadzają, wylicza się średnią arytmetyczną obu odmierzonych czasów. Jeżeli jeden ze stoperów nie zmierzył czasu lub został w oczywisty sposób niewłaściwie zatrzymany, liczy się czas zmierzony przez drugi stoper. Do arkusza ocen wpisuje się czas z dokładnością do 0,1 sekundy. Jeżeli stoper pokazuje setne części sekundy zaokrągla się je w górę (5 – 9) lub w dół (1 – 4).

Sędzia główny, sędzia 1 oraz sędzia 2 sprawdzają prawidłowe ustawienie zawodników, właściwe wyposażenie i właściwe rozłożenie sprzętu.

W przypadku zarządzenia przez sędziego głównego sprawdzenia węży tłocznych na ewentualność wystąpienia skrętu należy nie dopuścić, aby zaistniały skręt przenieść na następny odcinek węża tłoczego. Podczas sprawdzania przez cały czas sędziemu głównemu towarzyszy dowódca drużyny.

Linie ssawną sprawdza sędzia główny i sędzia 3. Po sprawdzeniu linii ssawnej Sędzia główny wydaje dowódcy drużyny komendę „Do sprzętu”. Po tej komendzie kończy się zakaz prowadzenia rozmów w drużynie. Sędzia główny może też nakazać przyniesienie prądownic z powrotem do rozdzielacza lub do łącznika między obydwojoma odcinkami węży B linii głównej.

Dowódca drużyny przekazuje tę komendę (te komendy) swojej drużynie. Drużyna odkłada cały sprzęt zgodnie z komendą i przystępuje „Do sprzętu”.

Zespół sędziowski rozpoczyna tymczasem zupełnie bezstronną ocenę. Sędzia 1 i sędzia 2 zgłaszają błędy przy rozkładaniu linii głównej i obu linii gaśniczych. Sędzia 3 błędy przy rozkładaniu linii ssawnej łącznie z pracą i ustawieniem mechanika. Błędy zgłaszane są sędziemu głównemu.

Sędzia główny nanosi w swoim arkuszu ocen w rubrykach przeznaczonych dla sędziego 1 i sędziego 2 błędy przez nich wykryte, w rubryce dla sędziego 3 błędy wykryte przez niego oraz sędziego głównego. Następnie przenosi ustalone błędy do rubryki dla sędziego głównego i wpisuje w rubryce punktacji odpowiednią liczbę punktów ujemnych.

Następnie sędzia główny podaje do wiadomości dowódcy drużyny czas wykonania ćwiczenia bojowego i popełnione błędy i zezwala drużynie odmaszerować do sztafety pożarniczej. Dowódca drużyny wydaje drużynie wymagane rozkazy i prowadzi na wyznaczone miejsce zbiórki przed sztafetą pożarniczą. Jeden z sędziów organizacyjnych znosi kopertę z arkuszami ocen do zespołu sędziowskiego sztafety pożarniczej.

Kierownictwo zawodów wywołuje następną grupę drużyn przewidzianą do wykonania ćwiczeń bojowych według opisanego i przygotowanego sprzętu pkt 7.1.

8 SZTAFETA POŻARNICZA Z PRZESZKODAMI

8.1 Przygotowania do sztafety pożarniczej

Dowódca drużyny prowadzi drużynę po ćwiczeniach bojowych na wyznaczony plac zbiórki sztafety pożarniczej. W drodze na plac nie wolno dokonywać zmian zawodników (dyskwalifikacja). Przed startem zawodnicy są ponownie sprawdzani w wyznaczonej strefie kontrolnej. Zawodnik, który nie przystąpi do biegu sztafetowego, zgłasza to sędziemu kontrolującemu. Zawodnik ten opuszcza tor sztafetowy. Jeżeli zawodnik podczas ćwiczenia bojowego ulegnie kontuzji to opuszcza plac ćwiczeń. W przypadku kontuzji następnego zawodnika drużyna zostanie wyłączona z oceny.

Na komendę sędziego startowego drużyna wchodzi na bieżnię i rozstawia się do biegu. Kolejność zawodników ustala dowódca drużyny. Ustala, który z zawodników na poszczególnych strefach ma do pokonania przeszkody.

8.2 Elektroniczny pomiar czasu

Przy zastosowaniu elektronicznego pomiaru czasu, należy uwzględnić następujące uwagi:

Uruchomienie pomiaru czasu następuje albo za pomocą pistoletu startowego albo wiązką światła. Przy zastosowaniu fotokomórki w położeniu poziomym, musi być ona dokładnie ustawiona na linii startowej na wysokości jednego metra. Dla każdego toru należy osobno zastosować fotokomórkę. Zawodnik na starcie ustawia się dokładnie jeden metr przed linią startową i stąd następuje start. Linia „przedstartowa” jest oznakowana. Na mecie następuje zatrzymanie czasu przez fotokomórkę z wszystkich torów, albo na każdym torze przez pojedynczą fotokomórkę. Gdy linia mety przebiega przez wszystkie tory i pomiar czasu odbywa się za pomocą fotokomórki dla wszystkich torów, należy wtedy doposażyć linię mety w kamerę Video oraz w odpowiednie urządzenia do odtwarzania czasu i kolejności zawodników na mecie. W przypadku zastosowania fotokomórki na mecie należy ją zamontować na wysokości 1,25 metra.

O zastosowaniu innych elektroniczno – technicznych rozwiązań pomiaru czasu decyduje międzynarodowy kierownik zawodów.

8.3 Przeprowadzenie sztafety pożarniczej

Jeżeli kierownik sztafety pożarniczej stwierdzi, że zawodnicy zajęli wyznaczone pozycje, a sędziowie mierzący czas oraz sędziowie na mecie są gotowi do pomiaru czasu, wydaje sędziom startowym polecenie wydania komendy rozpoczęcia biegu sztafetowego. Starter zajmuje pozycję obok linii startowej i wydaje komendę wstępną, komenda brzmi „Na miejsca – start”. Następnie wydaje ostateczną komendę startową słowami „Komenda ważna, na miejsca – start”. Komendę startową można też wydać za pomocą pistoletu startowego (startera). W tym przypadku odpada komenda wstępna, a komenda ostateczna brzmi „Na miejsca”, strzał. Gdy przy starcie jeden z zawodników spowoduje falstart, bieg musi być zatrzymany i ponownie rozpoczęty startem. Jeżeli kolejny falstart spowoduje ten sam zawodnik, następuje również zatrzymanie biegu i dodatkowo policzone jako „Falstart”. Komendy startowe na metę należy przekazywać za pomocą urządzeń nagłaśniających lub radiotelefonem, aby sędziowie mierzący czas i sędziowie na mecie mogli uruchomić stopery.

Pierwszy zawodnik biegnie do drugiego zawodnika i przekazuje mu prądownicę. Przekazanie prądownicy powinno nastąpić w strefie zmiany, w przeciwnym razie naliczane są punkty ujemne za „Niewłaściwe przekazanie prądownicy”. Drugi zawodnik przejmuje prądownicę i biegnie dalej do trzeciego zawodnika, któremu przekazuje prądownicę w strefie zmian. Zawodnik trzeci musi w środkowej części swojego odcinka pokonać równoważnię.

Zawodnik siódmy musi w środkowej części na swoim odcinku pokonać ustawioną ścianę. Zawodnik ósmy przeczołguje się przez rurę. W drużynach kobiecych występuje

inna kolejność przeszkód (pkt. 4,2). Jeżeli zawodnik ominie lub opuści przeszkodę, albo jeżeli podczas pokonywania przeszkody prądownica zostanie przerzucona przez przeszkodę lub zgubiona, uznaje się to za „Niewłaściwe pokonanie przeszkody”. Jeżeli zawodnik spadnie z równoważni, dotknie ziemi przed końcem równoważni, uznaje się to również za błąd. Jeżeli zawodnik powtórzy nieprawidłowo pokonaną przeszkodę przepisowo, nie uznaje się tego za błąd.

Zawodnika przyjmującego nie wolno popchnąć ani też biec za nim – „Niewłaściwe przekazanie prądownicy”. Po przekazaniu prądownicy następnemu zawodnikowi, zawodnik przekazujący może wybiec poza strefę zmiany. Zawodnicy powinni biec po swoich torach i nie przeszkadzać zawodnikom na sąsiednich torach. Dotyczy to w szczególności zawodników biegnących jeszcze po przekazaniu prądownicy. W przypadku rozmyślnego utrudniania biegu zawodnikom na innych torach, komendant zawodów może orzec dyskwalifikację drużyny.

Po przebiegnięciu przez ostatniego zawodnika linii mety, sędziowie na mecie i sędziowie mierzący czas zatrzymują stopery.

8.4 Zadanie zespołu sędziowskiego sztafety pożarniczej

Kierownik sztafety pożarniczej jest odpowiedzialny za to, aby start nastąpił w momencie, kiedy zawodnicy znajdują się na wyznaczonych miejscach, a sędziowie są gotowi do uruchomienia stoperów. Kierownik sztafety pożarniczej zarządza przeprowadzenie startu. Nadzoruje również pracę sędziów mierzących czas i sędziów na mecie, jak też sędziów w strefach zmian i przeszkód.

Sędziowie sprawdzają na podstawie list uczestników wydanych przez komisję obliczeń A czy do rozpoczęcia sztafety pożarniczej nie nastąpiła wymiana zawodników. Niedozwolona jest również wymiana zawodnika na zawodnika rezerwowego (dyskwalifikacja drużyny). Po opuszczeniu toru przeszkód przez dziewiątego zawodnika sędzia startowy zezwala drużynie wejść na bieżnię.

Sędzia startowy sprawdza czy w czasie startu, któryś z zawodników nie wystartował przed komendą startową. Jeżeli wystartował to sędzia podnosi czerwoną chorągiewkę, bieg zostaje wstrzymany i następuje ponowienie startu. Jeżeli ten sam zawodnik spowoduje następny falstart nastąpi ponownie zatrzymanie biegu i dodatkowo zostanie policzony błąd – „Falstart”.

Sędziowie na torach kontrolują w strefach zmian przekazywanie prądownicy, jak też zawodników przejmujących, by nie nastąpiło popchnięcie przejmującego i przekazujący nie biegł za zawodnikiem. Błędy, które są sygnalizowane przez podniesienie czerwonej chorągiewki, zostaną naniesione do przewidzianej rubryki arkusza ocen. Sędziowie kontrolują prawidłowe pokonywanie przeszkód, wyposażeni również w czerwone chorągiewki wykazują popełnione błędy i nanoszą je do protokołu. Po przebiegnięciu każdej drużyny protokoły są przenoszone przez sędziego na stanowisko na mecie.

Sędziowie na torze i na mecie sprawdzają czy każdy z zawodników posiada pełne osobiste wyposażenie do chwili przekazania prądownicy względnie do osiągnięcia mety („Brak osobistego wyposażenia”).

Sędzia mierzący czas zatrzymuje stoper i przekazuje uzyskany czas przez drużynę sędziemu na mecie. Sędzia na mecie zatrzymuje również stoper i porównuje swój czas z czasem uzyskanym przez sędziego mierzącego czas. W przypadku różnic w uzyskanym czasie wylicza się średnią arytmetyczną obu wskazanych czasów. Jeżeli jeden ze stoperów nie wykazał czasu lub został w sposób oczywisty zatrzymany nieprawidłowo, zalicza się czas drugiego stopera. W przypadku mierzenia czasu ręcznego stoperami, zapis do arkusza ocen prowadzi się z dokładnością do 0,1 sekundy. Setne części sekundy zaokrągla się w górę lub w dół (pkt. 7.10). Przy elektronicznym pomiarze czasu uzyskany czas biegu sztafetowego wpisuje się do arkusza ocen w 0,01 sekundy.

W przypadku zastosowania urządzenia do elektronicznego pomiaru czasu, należy uwzględnić czas mierzony stoperami przez sędziów dla kontroli pomiarów czasu i wprowadzić ręczny pomiar czasu do protokołu kontrolnego. Przy niesprawnym pomiarze czasu urządzeniem elektronicznym należy uwzględnić wszystkim drużynom czas mierzony ręcznie. Sędzia na mecie sprawdza czy ostatni zawodnik przybył z prądownicą. W przypadku niedoniesienia prądownicy, nalicza się punkty ujemne za „Niedoniesienie prądownicy”. Jeżeli prądownica upadnie na ziemię podczas biegu sztafetowego, lecz zostanie podniesiona nie uznaje się tego za błąd. Wyjątek stanowi, gdy ma to miejsce podczas pokonywania przeszkody (pkt 8.3). Wynik biegu sztafetowego i ewentualne błędy będą przez sędziego wpisane do arkusza ocen. W rubryce punktowej dla biegu sztafetowego nanosi się uzyskany czas oraz sumę ewentualnych popełnionych błędów. Po czym koperta z arkuszami ocen zostanie przeniesiona przez sędziego organizacyjnego do komisji obliczeń B.

9. KLASYFIKACJA

Oceny wpisuje się do arkusza ocen (załącznik). Przyznaje się punkty dodatnie i ujemne. Kolejność punktów dodatnich i ujemnych w poniższym zestawieniu pokrywa się z kolejnością w arkuszu ocen.

9.1 Punkty dodatnie

9.1.1 Punkty podstawowe

Każda drużyna otrzymuje 500 punktów dodatnich jako punkty podstawowe.

9.1.2 Punkty za wiek

Drużyny startujące w klasie B (z zaliczeniem punktów za wiek) otrzymują punkty za wiek, jako punkty dodatnie. Drużyna może wystąpić w klasie B. Drużyny w klasie B mogą wystąpić, gdy każdy z członków drużyny z rezerwowym liczy przynajmniej 30 lat. Decydującym warunkiem do obliczeń punktów z oceną za wiek jest rocznik zawodnika (na przykład: Zawody odbędą się w roku 2005 zawodnik urodzony jest w roku 1975 zatem jest on niezależny od dokładnej daty urodzenia w wieku 30 lat).

Zawodnicy, którzy liczą więcej niż 65 lat będą zaliczani do punktacji obliczeniowej z oceną za wiek nie więcej niż w wieku 65 lat. Dla ustalenia łącznego wieku drużyny

startującej zostaną uwzględnione lata 8 zawodników, którzy przystąpią do biegu sztafetowego.

Od 240 lat łącznego wieku, za każde 8 dodatkowych lat dodawany jest 1 punkt.

240-247 lat	1 pkt dod.
248-255 lat	2 pkt dod.
256-263 lat	3 pkt dod.
264-271 lat	4 pkt dod.
272-279 lat	5 pkt dod.
280-287 lat	6 pkt dod.
288-295 lat	7 pkt dod.
296-303 lat	8 pkt dod.
304-311 lat	9 pkt dod.
312-319 lat	10 pkt dod.
320-327 lat	11 pkt dod.
328-335 lat	12 pkt dod.
336-343 lat	13 pkt dod.
344-351 lat	14 pkt dod.
352-359 lat	15 pkt dod.
360-367 lat	16 pkt dod.
368-375 lat	17 pkt dod.
376-383 lat	18 pkt dod.
384-391 lat	19 pkt dod.
392-399 lat	20 pkt dod.
400-407 lat	21 pkt dod.
408-415 lat	22 pkt dod.
416-423 lat	23 pkt dod.
424-431 lat	24 pkt dod.
432-439 lat	25 pkt dod.
440-447 lat	26 pkt dod.
448-455 lat	27 pkt dod.
456-463 lat	28 pkt dod.
464-471 lat	29 pkt dod.
472-479 lat	30 pkt dod.
480-487 lat	31 pkt dod.
488-495 lat	32 pkt dod.
496-503 lat	33 pkt dod.
504-511 lat	34 pkt dod.
512-520 lat	35 pkt dod.

9.2 Punkty ujemne w ćwiczeniach bojowych

9.2.1 Czas ćwiczenia bojowego

Za każdą sekundę potrzebną do wykonania ćwiczenia bojowego odlicza się jeden punkt ujemny. Części dziesiętne sekundy odlicza się jako części dziesiętne punktu.

9.2.2 Falstart (5 punktów ujemnych)

Za falstart uważa się, gdy przynajmniej jeden zawodnik z drużyny wykona krok przed gwizdkiem startowym albo strzałem startowym.

9.2.3 Upuszczenie łączników (5 punktów ujemnych)

Za upuszczenie łączników przyjmuje się sytuację, gdy łącznik węża ssawnego lub tłoczego upadnie lub zostanie rzucony na ziemię. Upuszczenie pary łączników uznaje się jako upuszczenie pojedynczego łącznika, czyli za jeden błąd.

9.2.4 Niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych (5 punktów ujemnych)

Za niewłaściwe odłożenie węży rezerwowych uważa się odłożenie lub odstawienie węża rezerwowego na niewłaściwym miejscu pkt.7.6, np. po lewej stronie linii głównej oraz pomiędzy liniami gaśniczymi, jak też więcej niż 2 m od rozdzielacza.

9.2.5 Sprzęt pozostawiony lub zgubiony (5 punktów ujemnych)

Za sprzęt pozostawiony lub zgubiony uważa się sytuację, gdy zawodnik w ustawieniu końcowym nie posiada przy sobie określonego sprzętu albo leży on przed nim na ziemi. Nie dotyczy to mechanika. Tak samo błędem jest, gdy pozostawiony sprzęt leży na swoim pierwotnym miejscu.

9.2.6 Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych (5 punktów ujemnych)

Za niewłaściwe sprawianie węży tłocznych przyjmuje się sytuację, gdy:

- wąż tłoczny wykazuje skręt (skręcony więcej niż 360°),
- wąż tłoczny podczas rozciągania został skrócony o więcej niż 2 metry,
- odcinek węża B podłączony do motopompy wykazuje ostre załamanie (nie dotyka obrębu podłoża obok motopompy),
- nastąpiło niecałkowite rozwinięcie pętli węża tłoczego C w drugim odcinku w obu liniach gaśniczych,
- nie odłożono łącznika drugiego odcinka węża tłoczego B linii głównej poza oznakowaną linię na 36 m.

Sprawdzenie odcinka węża tłoczego na skrócone rozwinięcie przebiega w następujący sposób: w sprawdzanym wężu tłoczonym należy utrwalić (przycisnąć do ziemi) oba łączniki, wewnątrz odcinka dokonać ściągnięcia, pozostałość pętli nie może wynosić więcej niż 2m (2x1 m). W przypadku wystąpienia kilku błędów jednocześnie, punkty ujemne za „Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych” ocenia się tylko raz. Każdy odcinek węża ocenia się oddzielnie.

9.2.7 Ciągnięcie rozwiniętych węży tłocznych (5 punktów ujemnych)

„Ciągnięcie rozwiniętych węży tłocznych” ma miejsce wówczas, kiedy całkowicie rozwinięty odcinek węża ciągniony jest po ziemi w kierunku wzdłuż. Nie uznaje się za błąd ciągnięcie rozwiniętego odcinka węża tłoczego za łącznik w celu wyprostowania go, a także ciągnięcie linii głównej w całej swojej długości przez pomocnika roty 1 po ziemi celem odłożenia łącznika poza oznakowanie na 36 m.

9.2.8 Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego (5 punktów ujemnych)

Linkę do zaworu zwrotnego uważa się za nieskutecznie założoną, jeżeli:

- karabińczyk linki nie został zapięty do kółeczka zaworu zwrotnego smoka ssawnego,
- linka do zaworu zwrotnego nie została położona po lewej stronie motopompy.

Za „Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego” można naliczyć punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli popełniono kilka błędów tego rodzaju.

9.2.9 Niewłaściwe ustawienie końcowe (10 punktów ujemnych)

Za „Niewłaściwe ustawienie końcowe” nalicza się punkty ujemne, jeżeli zawodnik w czasie od zakończenia ćwiczenia bojowego do zakończenia oceny ćwiczenia nie zajmuje pozycji regulaminowej.

Za „Niewłaściwe ustawienie końcowe” nalicza się również punkty ujemne, jeżeli zawodnik w ustawieniu końcowym nie ma przy sobie części uzbrojenia osobistego (np. hełmu).

9.2.10 Niewłaściwa praca (10 punktów ujemnych)

„Niewłaściwa praca” będzie oceniana, jeżeli zawodnicy wykonują czynności niezgodnie z opisanym regulaminem. Wyjątkiem są błędy podlegające innej klasyfikacji. Jeżeli popełnione błędy zostaną usunięte przez zawodników nieprzewidzianych do danej czynności również ocenia się to za „Niewłaściwą pracę”. Jeżeli jednak otwarta para łączników zostanie ponownie połączona przez zawodników nieprzewidzianych do tej czynności błąd ocenia się jako „Otwarta para łączników”.

Niniejszy Regulamin Zawodów nie wykazuje (szczegółowo) wszystkich możliwych błędów podlegających ocenie „Niewłaściwa praca”.

9.2.11 Błędny lub niezrozumiały rozkaz (10 punktów ujemnych)

Za błędny lub niezrozumiały rozkaz ocenia się:

- pominięcie ważnych części rozkazu lub komend,
- treść rozkazu lub komendy jest błędna,
- nie wydanie regulaminowej komendy (np. otwarcie wylotu tłoczego bez komendy),
- przodownik roty 1, względnie przodownik roty 2 podczas wydania rozkazu „Pierwsza /druga woda naprzód” trzyma w ustach noszak albo podpinkę.

Jeżeli rozkazy lub komendy nie są wydane w brzmieniu dosłownym, lecz zgodnie z sensem nie uznaje się tego za błąd.

9.2.12 Nieregulaminowe otwarcie wylotów tłocznych (10 punktów ujemnych)

Wyloty tłoczne na motopompie i na rozdzielaczu należy otworzyć do końca (oporu). Nie jest błędem, gdy zawór wylotowy zostanie odciążony poprzez przekręcenie go do pół obrotu z powrotem.

9.2.13 Rozmowy podczas pracy (10 punktów ujemnych)

Za „Rozmowy podczas pracy” nalicza się punkty ujemne, jeżeli zawodnik rozmawia od przybycia sędziego głównego przed startem aż do wydania komendy „Do sprzętu”, po zakończonej ocenie ćwiczenia bojowego. Jeżeli dowódca drużyny rozmawia z sędzią głównym podczas oceny ćwiczenia bojowego nie uznaje się tego za błąd. Jeżeli poszczególni sędziowie stwierdzą „Rozmowy podczas pracy” w różnych miejscach lub u różnych zawodników, to każdy z nich notuje u siebie zaistniałe przypadki. Zadaniem sędziego głównego podczas oceny jest zebranie poszczególnych przypadków rozmów i wpisanie ich do arkusza ocen.

9.2.14 Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej (10 punktów ujemnych)

Za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej” nalicza się punkty ujemne, gdy linka zabezpieczająca nie jest założona zgodnie z opisanym sposobem. Błąd ten w przypadku wystąpienia kilku błędów może być policzony tylko raz.

9.2.15 Otwarta para łączników (20 punktów ujemnych)

„Otwarta para łączników” – nalicza się punkty ujemne jeżeli para łączników po ćwiczeniu bojowym nie jest połączona, względnie połączona jest na jeden zaczep, albo jeżeli ten błąd nie został przepisowo usunięty. W przypadku otwarcia w linii ssawnej więcej par łączników, każda rozwarta para łączników będzie osobno oceniana jako otwarta para.

9.2.16 Odejście roty drugiej i trzeciej przed „zassano” (20 punktów ujemnych).

Za odejście roty drugiej i trzeciej przed „Zassano” nalicza się punkty ujemne, gdy zawodnik z roty drugiej i trzeciej przekroczy strefę przed motopompą zanim mechanik wyda komendę „Zassano”, z wyjątkiem przodownika roty 2 przy przyłączeniu linki zabezpieczającej. Błąd ten będzie oceniany za jeden raz, nawet jeżeli popełniło go dwóch lub więcej zawodników.

9.3 Punkty ujemne w sztafecie pożarniczej.

9.3.1 Czas sztafety pożarniczej w sekundach.

Za każdą sekundę potrzebną do wykonania sztafety pożarniczej nalicza się jeden punkt ujemny. Ułamki sekund są również ułamkami punktów ujemnych.

9.3.2 Falstart (5 punktów ujemnych)

Jeżeli zawodnik spowoduje falstart, nastąpi przerwanie biegu i ponowienie startu. Jeżeli spowoduje następny falstart ten sam zawodnik, nastąpi ponownie zatrzymany bieg i dopiero teraz ocenione zostanie to jako „falstart”. Falstart zostanie oceniony jako błąd gdy zawodnik na starcie wystartuje przed komendą startową (gwizdem) lub (strzałem).

9.3.3 Niewłaściwe przekazanie prądownicy (5 punktów ujemnych).

Za „Niewłaściwe przekazanie prądownicy” nalicza się punkty ujemne, gdy zawodnik nie przekaże prądownicy wewnątrz strefy zmian, jak też zawodnik, któremu prądownica będzie przekazana zostanie popchnięty, po czym przekazujący jeszcze będzie biegł

za zawodnikiem przejmującym. W czasie przekazywania prądownicy obaj zawodnicy powinni znajdować się obiema stopami w strefie zmiany.

9.3.4 Brak osobistego wyposażenia (10 punktów ujemnych).

Za „brak osobistego wyposażenia” nalicza się punkty ujemne w przypadku zgubienia podczas biegu jakiejś części wyposażenia osobistego (np. hełmu) i niepodniesienia zgubionej części.

9.3.5 Niewłaściwe pokonanie przeszkody (20 punktów ujemnych)

Za „Niewłaściwe pokonanie przeszkody” nalicza się punkty ujemne, jeżeli przeszkoda nie została pokonana w sposób przepisowy lub w całości została pominięta, albo jeżeli prądownica została zgubiona podczas pokonywania przeszkody lub przerzucona przez przeszkodę. W przypadku niewłaściwego pokonania przeszkody przez zawodnika może on ponownie pokonać przeszkodę w sposób regulaminowy, wtedy nie może być to policzone za błąd.

9.3.6 Niedoniesienie prądownicy (20 punktów ujemnych)

Za „Niedoniesienie prądownicy” nalicza się punkty ujemne, jeżeli ostatni zawodnik przybył na metę bez prądownicy.

9.4 Klasyfikacja w przypadku jednakowej liczby punktów

Jeżeli dwie lub więcej drużyn osiągnęły jednakową liczbę punktów, należy uwzględnić następujące kryteria w podanej niżej kolejności, aż do ustalenia kolejności miejsc:

- bezbłędne wykonanie ćwiczenia bojowego,
- lepszy czas bezbłędnie wykonanego ćwiczenia bojowego,
- mała liczba punktów ujemnych w ćwiczeniu bojowym,
- bezbłędne wykonanie sztafety pożarniczej,
- lepszy czas bezbłędnie wykonanej sztafety pożarniczej,
- mała liczba punktów ujemnych w sztafecie pożarniczej.

Jeżeli w dalszym ciągu nie można wyłonić lepszej drużyny, należy obie sklasyfikować na tym samym miejscu (ex aequo).

9.5 Odwołanie od decyzji sędziów

Odwołanie w przypadku czysto formalnych błędów, takich jak: wpisanie niewłaściwej daty urodzenia, grupy ocen albo w klasy ocen – należy składać w komisji obliczeń A. Odwołanie werdyktów sędziowskich dotyczących ćwiczenia bojowego lub sztafety pożarniczej należy składać u międzynarodowego komendanta zawodów. Jego decyzje wydane, po wysłuchaniu właściwych sędziów, są ostateczne.

9.6 Dyskwalifikacja drużyny.

Jeżeli jeden lub więcej zawodników narusza rozmyślnie i w rażący sposób regulamin zawodów albo zasady „Fair play”, jeżeli przeszkadza zawodnikom innych drużyn w sposób znaczący, albo jeżeli drużyna samowolnie przerywa zawody bez wyraźnego powodu, przewodniczący komisji obliczeń A sędzia główny albo kierownik sztafety pożarniczej mogą złożyć wniosek o dyskwalifikację u międzynarodowego komendanta

zawodów. Decyzja międzynarodowego komendanta zawodów o dyskwalifikacji jest ostateczna. Przyczyną dyskwalifikacji mogą być w szczególności następujące działania:

- niewłaściwe zachowanie jednego lub więcej zawodników wobec sędziów,
- użycie sprzętu przyniesionego z sobą,
- świadome podanie fałszywych danych na liście uczestników,
- rozmyślne przeszkadzanie zawodnikom z innych drużyn podczas sztafety pożarniczej,
- rozmyślne przystąpienie drużyny do ćwiczenia bojowego na innym torze niż przydzielony przez komisję obliczeń A,
- wymiana zawodników w drodze na plac sztafety pożarniczej,
- kilkakrotne wystąpienie jednego zawodnika w różnych drużynach.

Międzynarodowy kierownik zawodów może podjąć decyzję o dyskwalifikacji drużyny również w przypadku nieprzyzwoitego zachowania, niestosownego do przepisu umundurowania albo innego naruszenia podczas ustawiania do uroczystego otwarcia, czy dekoracji zwycięzców, a nawet podczas trwania imprezy. W przypadku zakłócenia w sposób arogancki przez pojedyncze grupy, jak też narodowe zespoły, uroczystości otwarcia albo uroczystości ogłoszenia zwycięzców, międzynarodowy kierownik zawodów może zdyskwalifikować odpowiednią grupę. Jednak dyskwalifikować narodowy zespół może tylko w porozumieniu z kompetentnym dla międzynarodowych zawodów pożarniczych wiceprezydentem CTIF. W tym przypadku drużyna ani drużyny tej narodowości nie otrzymują ani nagród, ani dyplomów, ani odznak uczestnictwa, zostają skreślone z listy uczestnictwa.

10. OGŁOSZENIE WYNIKÓW

Międzynarodowy komitet organizacyjny wydaje dokładną instrukcję ogłoszenia zwycięzców. W uroczystości biorą udział wszyscy sędziowie i zawodnicy, ogłoszenie zwycięzców należy przeprowadzić w szczególnie uroczystej formie. Na komendę międzynarodowego komendanta zawodów drużyny wmaszerowują przed trybunę honorową. Międzynarodowy komendant zawodów melduje przybyłe drużyny prezydentowi CTIF. Każda startująca drużyna otrzymuje dyplom zawierający liczbę zdobytych punktów oraz wielki międzynarodowy medal zawodów. Każda drużyna, która uplasowała się w pierwszym z trzech przedziałów medalowych otrzymuje wielki międzynarodowy złoty medal zawodów. Każda drużyna, która uplasowała się w drugim z trzech przedziałów medalowych otrzymuje wielki międzynarodowy srebrny medal zawodów. Drużyna z trzeciego przedziału medalowego otrzymuje wielki międzynarodowy brązowy medal zawodów. Drużynom, które zajęły wysokie miejsca można przyznać nagrody honorowe. Wszyscy zawodnicy, sędziowie oraz organizatorzy otrzymują odznakę międzynarodowych zawodów straży pożarnych(pkt.1: 1).

Uroczystość ogłoszenia zwycięzców kończy się opuszczeniem flagi międzynarodowych zawodów straży pożarnych i przemarszem wszystkich uczestników.

ARKUSZ OCEN

Arkusz ocen dla drużyny					Drużyna nr			
					ochotn./zawod./kobiety			
					klasa A/B/C			
					Uzyskana liczba punktów			
PUNKTY DODATNIE						Punkty	Suma	
1	Punkty stałe					500		
2	Łączny wiek zawodników w latach			Punkty za wiek				
Suma punktów dodatnich								
PUNKTY UJEMNE								
Ćwiczenia bojowe					S1	S3	SG	
1	Czas ćwiczenia bojowego w sekundach i w dziesiątych sekundy							
2	Falstart				5			
3	Upuszczenie łączników za każdą sztukę				5			
4	Niewłaściwe odłożenie węzów rezerwowych za każdą sztukę				5			
5	Pozostawiony lub zgubiony sprzęt za każdą sztukę				5			
6	Niewłaściwe sprawianie węży tłocznych za każdy wąż				5			
7	Ciągnięcie rozwiniętych węży tłocznych za każdy wąż				5			
8	Niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego				5			
9	Niewłaściwe ustawienie końcówce za każdy przypadek				10			
10	Niewłaściwa praca za każdy przypadek				10			
11	Błędny lub niezrozumiały rozkaz				10			
12	Nieregulaminowe otwarcie wylotów tłocznych za każdą sztukę				10			
13	Rozmowy podczas pracy za każdy przypadek				10			
14	Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej				10			
15	Otwarta para łączników za każdą parę				20			
16	Odejście rot drugiej i trzeciej przed „zassano“				20			
Suma punktów ujemnych w ćwiczeniu bojowym								
SZTAFETA Z PRZESZKODAMI								
1	Czas sztafety w sekundach i w setnych sekundy							
2	Falstart				5			
3	Niewłaściwe przekazanie prądownicy za każdy przypadek				5			
4	Brak w osobistym wyposażeniu za każdy przypadek				10			
5	Niewłaściwe pokonanie przeszkody za każdy przypadek				20			
6	Niedoniesienie prądownicy				20			
Suma punktów ujemnych w sztafecie								
ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW:								

.....
Sędzia 1

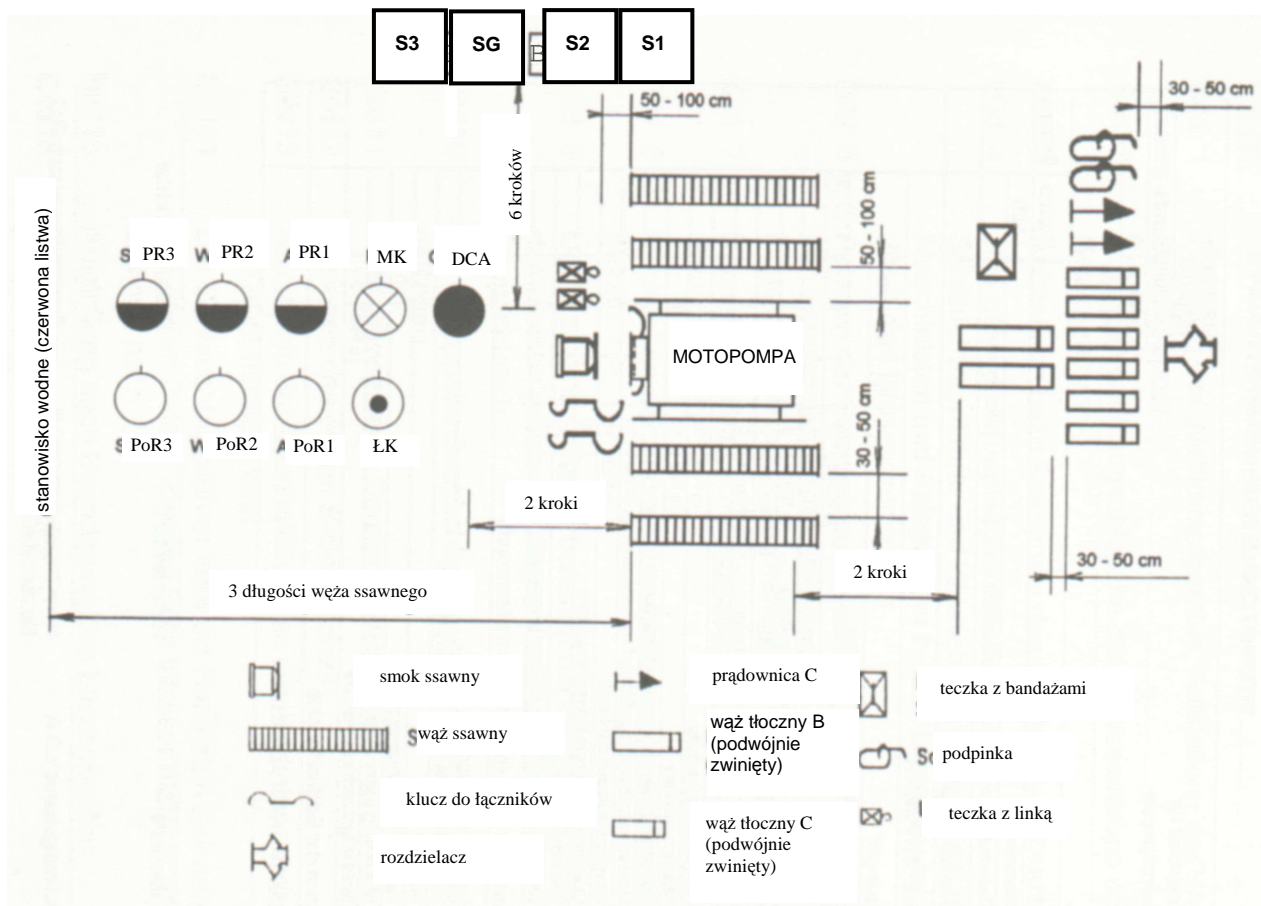
.....
Sędzia 3

.....
Sędzia Główny

.....
Kierownik Sztafety

.....
Komisja Obliczeń B

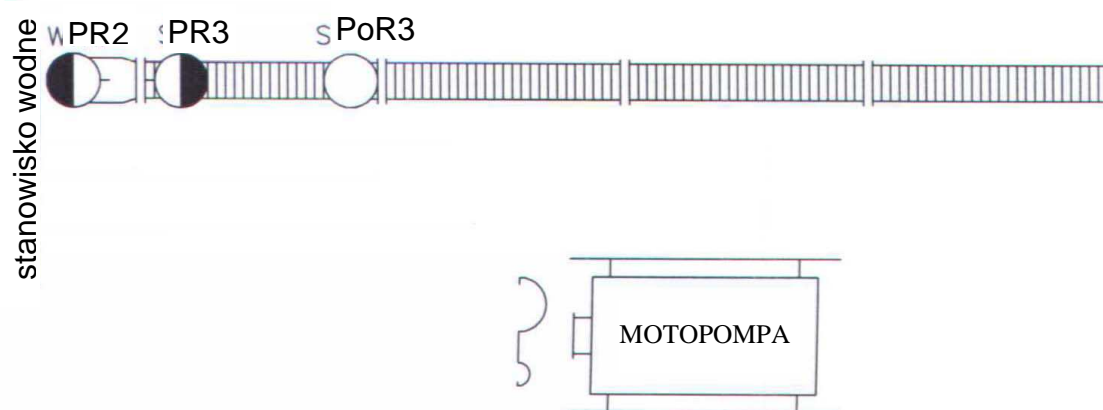
.....
Dowódca drużyn

Rys. 1 Ułożenie sprzętu, ustawienie grupy (drużyny).

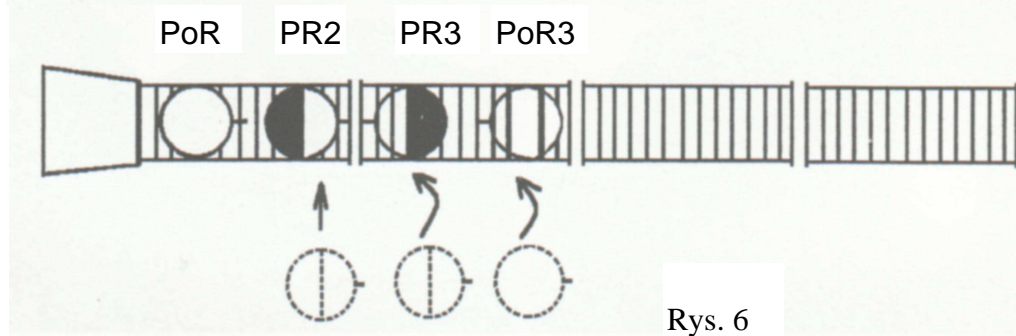
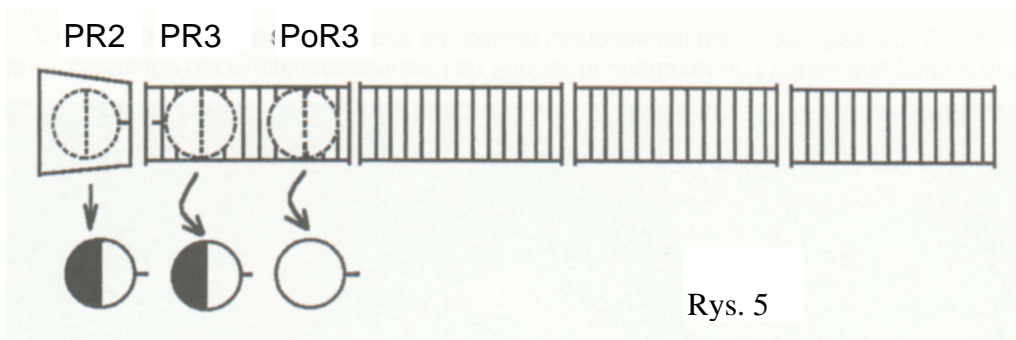
Rys. 2 Rozłożenie wężu ssawnych przez rotę drugą i trzecią.

Rys. 3 Ustawienie podczas łączenia smoka ssawnego.

Rys. 4 Przekazanie kluczy do łączników przodownikowi rotacji drugiej i przodownikowi rotacji trzeciej przez mechanika i odłożenie obu teczek z linkami przez pomocnika rotacji drugiej.

Rys. 5 Położenie linii ssawnej po połączeniu smoka ssawnego.
 Rys. 6 Przejście do następnej pary łączników. Uwaga na obrót rotę trzeciej.

Łączenie węży ssawnych przez rotę drugą i trzecią

Rys. 8 Podniesienie linii ssawnej do założenia linek

Rys. 9 Przewodnik roty drugiej mocuje linkę zabezpieczającą, zakładając całą pętlę na wężu ssawnym ze strony wodnej.

Rys. 10 Przeniesienie połączonej linii ssawnej do wody

Rys. 11 Właściwie sprawiona linia ssawna

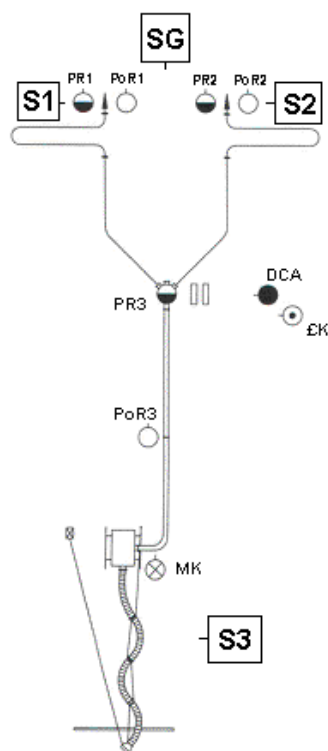
Rys. 12 Rozwinięcie pierwszego odcinka węża B

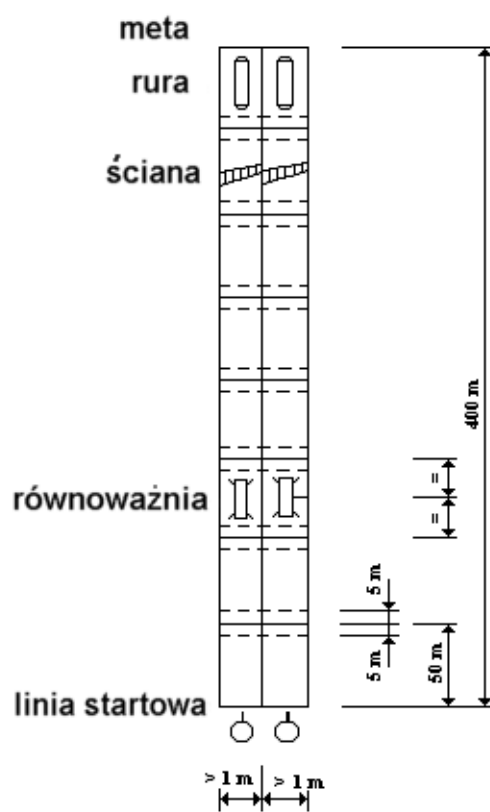
Rys. 13 Przyłączenie linii głównej do rozdzielacza przez pomocnika rotę pierwszej

Rys. 14 Przewodnik rotacji trzeciej podnosi rękę na znak, że zrozumiał komendę „Druga woda – naprzód”.

Rys. 15 Ustawienie po zakończeniu ćwiczenia bojowego

Rys. 16 Sztafeta pożarnicza z przeszkodami